

onze vogels

35e jaargang no. 3, maart 1974

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

seel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.
Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 2, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 4 11 28.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, tel. (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, tel. (08350) 5314.
District Utrecht: J. G. Harskamp, Loenapad 14, IJsselstein, tel. (03478) 21 25.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (4709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48 voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55 voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07 voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.v.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.v. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.
Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.
De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 15,- per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 16,- per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 156074 bij het bestuur der postcheques te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.v.

Nederlandse Zebra-vinkenclub
Secretaris: P. Kool, Wolphaertsbocht 421, Rotterdam 20, telefoon 010-85 17 13.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43948 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.
Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.
Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries.
Secretaris: W. de Vries, Prikkorf 203, Hoogvliet, tel. (010) 16 54 96.
Penningmeester: J. Sloof, Dr. Schaepmanlaan 10, Heeze, telefoon (04907) 18 76.
Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.
Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.
Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur.
Penningmeester: Th. Gietman, Grootstalselaan 38, Nijmegen. Giro 28 87 832.
Contributie f 13,- per jaar.
Speciaalclub voor liefhebbers van insecten- en vruchtenetende vogels.
Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam (3023), Tel. (010) 80 28 54.
Penningmeester: W. Ouweland, Dahliastraat 40a, Rotterdam 25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub.
Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.

SPECIAALCLUB PARKIETEN

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek,
of bij

A. v. d. Waal, Laan Olieslagers 50
Telef. 01646 - 2888 - Hoogerheide

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

vogels

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op
22 april 1974.

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties - ook die van leden en abonnees - met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bonds bureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels“ van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,- per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod“.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANARIEBLOED aan: D. A. Dulvis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

IN DIT NUMMER

	PAG.
Kraagparkiet	100
De zwarte tangara's	101
Kweekresultaat met zwarte tangara	103
De Parijse Frisékanarie	106
De schokkel	110
Blauwfactor	113
Bastaardering met de Japanse meeuw	115
De standaard grasparkiet	117
Adoptie	118
Napoleonnetje maal zebra vink	120
Probeer het eens met bandvinken	121
Korte berichten	123
Blauwband edelpapegaai	124
Geduld met opaal	125
Kleurkanarie 3	126
De cel 2	128
De COM-tentoonstelling te Antibes	129
Ervaring met een apart soort nectar drank	132
Mijn belevenissen met Jacarinvinken	133
Boeknieuws	138
Vraag en aanbod	139
Bepianting in en om de volière. Rododendron	141

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	PAG.
Cédé, Tilburg	105
W. Rouppe van der Voort	105
Hartevelde Hoos & Heyermans B.V.	108
Wirika	108
Benny Slagers	110
Metaalwarenfabriek Hulskamp	110
A. P. v. Gils	112
Sabri Oosterhout (N.-Br.)	114
Cédé, Tilburg	119
Sluis	122
Santalina	123
404 Insecticide	127
Bayer Nederland b.v.	131
Vic. van Heeswijk	134
Interchemic	134
Veraka	134
Holley	134
De vogelspecialist	134
Van Waardhuizen	134
V.V.R. Vogelvoederfabriek	137
Koens	138
Blankenstijn's vogelhandel	138
Vraag en aanbod	139
Witte molen	140
Koens	142
Rein v. d. Veen	143
Fa. Jan D. Kappelle & Zn.	143
Harlinger Vogelhuis	143
Animali	143
Witte Molen	144

Foto omslag: Kraagparkiet

Wolfgang de Grahl, Vogelpark Walsrode.

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

KRAAGPARKIET

Deroptyus accipitrinus

Deze wel bijzonder sierlijke parkiet zullen we be-
slist niet veel bij de liefhebbers aantreffen. Ze ko-
men voor in Noordelijk Zuid-Amerika van Oost-
Venezuela, Guyana tot oostelijk Ecuador alsmede
voor een gedeelte aan de zuidelijke oevers van de
Amazone.

De lengte van deze vogels bedraagt ongeveer 35 cm.
Geslachtsonderscheid is moeilijk. Vooral wanneer
men maar twee exemplaren heeft is het bijzonder
moeilijk bepaalde verschillen vast te stellen. Mak-
kelijker gaat dit wanneer er een groot aantal bij
elkaar zit. Bij de man is de buitenste oogring iets
donkerder. Verder heeft de pop een kleinere snavel
en kop.

Hun fraaie kraag zetten ze alleen maar op wanneer
ze wat opgewonden zijn.

De kraagparkiet wordt erg snel vertrouwelijk en
daardoor bestaat de mogelijkheid dat ze met hun
verzorger vriendschappelijk kunnen omgaan.

Het geluid dat ze voortbrengen kan zeer luid zijn.
Het zijn geen vogels voor een buitenvolière. Ze
dienen minimaal op kamertemperatuur te worden
gehouden.

Als voedsel nemen ze alle soorten vruchten, een
kleinere hoeveelheid zonnepitten en witzaad, ter-
wijl ze een beschuitje met bessen beslist niet ver-
smaden.

Deze wel erg fraaie foto van de kraagparkiet kunt
u ook vinden in de door de N.B.v.V. uitgegeven
Papegaaienatlas. Daarnaast staan er trouwens nog
zo'n ruim 110 afbeeldingen in van evenzovele an-
dere soorten. Bij elke soort is er een korte beschrij-
ving opgenomen. Het geheel is bijzonder fraai uit-
gevoerd en gedrukt op zwaar geplastificeerd papier.
U kunt de Papegaaienatlas nog bestellen door over-
making van f 25,- op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V.,
Postbus 74 te Bergen op Zoom, met vermelding
Pap.atlas.

DE ZWARTE TANGARA'S

dr. J. Ingels

(Tachyphonus-soorten) I

In dit artikel zullen we ons beperken tot een overzicht van de groep der zwarte tangara's, d.i. het geslacht *Tachyphonus* (E. black tanagers; D. die Sängertangaren oder die Trauertangaren; Fr. les tachyphones ou les tangaras noirs; Deens: sorttangarer).

Hun wetenschappelijke naam *Tachyphonus* (Gr. tachy = vlug; phonus = gezang) danken deze tangara's aan hun vlug, maar voorzichtig voorgedragen liedje. Overigens hebben deze tangara's een erg melodieuze roep en zang (naar tangaranormen beoordeeld!), die de mannetjes van sommige soorten vooral tijdens de broedtijd laten horen (vandaar één van hun Duitse namen).

Deze groep van middelgrote tangara's (13 tot 18 cm) omvat 8 soorten, die verspreid leven over de tropische en subtropische zones van Midden- en Zuid-Amerika, vanaf Oost-Honduras tot rond de stad Buenos Aires in Argentinië. De *Tachyphonus*-soorten komen ongeveer in elke omgeving voor: oerwoud, plantages, savannes, braakliggende gronden met struikgewas, oerwoud- en wegranden, schaars begroeide grasvlakten e.d.

Ze leven van allerlei bessen, vruchten, insecten en zaden. Hun gewoonte om ook allerlei onkruid- en graszaden op te nemen, plaatst hen zowat in een overgangsgroep tussen de tangara's en aanverwante zaadetende vogelsoorten, zoals bv. de saltators en bepaalde kardinalensoorten (*Saltator*- en *Paroaria*-soorten).

De meeste soorten leven paarsgewijze, maar ze sluiten zich meestal gemakkelijk aan bij rondtrekkende gemengde groepen van zachtvoer etende vogelsoorten.

Het nest is een los, komvormig bouwsel, verborgen in de onderbegroeiing, meestal lager dan 1 m boven de bodem. Het nestmateriaal bestaat uit droge bladeren en grashalmen, soms met wat levend plantaardig materiaal aan de buitenzijde (camouflage?). De binnenzijde is afgewerkt met fijne grashalmpjes en worteltjes. Het legsel bestaat uit 1 tot 3, meestal echter uit 2 eieren, met een witachtige ondergrond en overdekt met zwartbruine streepjes en vlekjes, die dichterbij zitten aan het stompe uiteinde. Alleen het popje broedt. Het mannetje doet aan „courtship feeding”, d.w.z. hij brengt het popje nu en dan wat voer, meestal alleen voor er eieren zijn. De jongen worden door beide oudervogels grootgebracht.

Alle 8 *Tachyphonus*-soorten hebben ongeveer hetzelfde kleurpatroon: de mannetjes zijn overwegend zwart gekleurd, met opvallende kleuren (wit, geel, oranje en rood) op bepaalde lichaamsdelen: de bovenkop, de stuit, de vleugeldekveren en de okselveren; de popjes zijn overwegend bruinachtig. De donkere snavel, wat bleker aan de basis van de onderzijde, is opvallend puntig in vergelijking met bv. de snavel van *Ramphocelus*- en *Thraupis*-soorten.

Tot de minder bekende soorten behoren o.a. de 3 „gekuifde” soorten. De geelkuiftangara (Eng. the yellow-crested tanager; *Tachyphonus rufiventer*; 15

cm), afkomstig uit de gebieden rond het drielandpunt Peru-Bolivië-Brazilië, is de kleurrijkste *Tachyphonus*-soort. De hoofdzakelijk zwarte lichaamskleur wisselt af met een gele kuif, een roze stuit, een witte keel, een bruine onderzijde en witte okselveren. De pop is volledig geelachtig, wat bleker aan de onderzijde.

Het verspreidingsgebied van de zwarte tangara (*Tachyphonus rufus*) in Midden- en Zuid-Amerika.

De oranjekuiftangara (Eng. the tawny-crested tanager; *Tachyphonus delatris*; 14 cm) uit Ecuador, het zuiden van Columbia en tropisch Midden-Amerika, is volledig zwart, ook de okselveren. Op de bovenkop zit echter een oranjebruine vlek. De pop is volledig bruinzwart.

De roodkuiftangara (Eng. the flame-crested tanager; *Tachyphonus cristatus*; 15 cm) heeft een erg duidelijke kuif. Hij leeft verspreid in ongeveer het gehele tropische gedeelte van Zuid-Amerika. De zwarte lichaamskleur steekt scherp af tegen een oranjebruine keel en stuit; ook de schouder- en okselveren zijn wit. Op de bovenkop zit een duidelijk verlengde oranjevleugeldekveren. De pop is volledig roosbruin, met een wat grijsachtige kop en een blekere onderzijde. De geelkroontangara (Eng. the fulvous-crested tanager; *Tachyphonus surinamus*; 15 cm) komt niet alleen in Suriname voor, maar in het gehele centrale gedeelte van tropisch Zuid-Amerika, tot ongeveer Oost-Peru en Midden-Brazilië. Ook deze *Tachyphonus*-soort is bijna volledig zwart, met uitzondering van de witte schouder- en okselveren, en de oranje-

bruine bovenkop, stuit en flanken. De pop heeft een grijze kop, een olijfkleurige bovenzijde en een bleekbruine onderzijde.

De roodschoudertangara (Eng. the red-shouldered tanager; *Tachyphonus phoenicius*; 16 cm) lijkt zeer goed op de witschoudertangara (*Tachyphonus luctuosus*), maar de witte schouders hebben een centrale rode vlek. De pop heeft een grijsbruine bovenzijde en een vuilwitte onderzijde. Het verspreidingsgebied van deze soort omvat Midden-Columbia, Oost-Peru en het centrale gedeelte van Zuid-Amerika tot in de Guyana's.

F. Haverschmidt, de bekende Nederlandse auteur van „Birds of Surinam”, vermeldt enkele bijzonderheden van deze soort in „The Wilson Bulletin” (68, p. 322, 1956). In Suriname bewonen ze open, zandachtige savannes met verspreid struikgewas. Het enige nest dat ooit beschreven werd, bevond zich op de grond, in wat gras tegen een struik aan. De buitenzijde bestond uit ruwe grasstengels, en de binnenzijde was afgewerkt met fijne grashalmen. Het enige ei had een witgrijze grondkleur, overdekt met chocoladebruine vlekken, die samensmolten aan het stompe uiteinde.

De meer bekende soorten zijn de zwarte tangara (*Tachyphonus rufus*, 15 à 18 cm), de witschoudertangara (*Tachyphonus luctuosus*, 13 cm) en de roodkroontangara (*Tachyphonus coronatus*, 17 cm). De roodkroontangara (Eng. the red-crowned tanager; D. der Rotkrontangare; Fr. le tangara couronné) heeft een rode streep op de bovenkop, die normaal moeilijk zichtbaar is; slechts wanneer de vogel opgewonden is en de kopveren iets opricht, worden de rode kroonveren zichtbaar. Het mannetje is verder volledig zwart; slechts de okselveren zijn wit,

Tachyphonus rufus

Het verspreidingsgebied van de roodkroontangara (*Tachyphonus coronatus*) in Zuid-Amerika.

Tachyphonus coronatus

Het verspreidingsgebied van de roodkroontangara (*Tachyphonus coronatus*) in Zuid-Amerika.

wat alleen te zien is als hij vliegt. De pop is diep bruinrood, het onderlichaam is iets lichter gekleurd. Deze *Tachyphonus*-soort komt alleen in Zuid-Brazilië, Paraguay en Noord-Argentinië voor.

M. Mitchell vertelt dat deze soort veelvuldig voorkomt in Zuid-Brazilië. In het vrije veld heeft ze de rode kroonveren slechts éénmaal kunnen waarnemen; meestal denkt men met zwarte tangara's (*Tachyphonus rufus*) te doen te hebben. Deze tangara werd meestal opgemerkt in het struikgewas langs de wegen, en bij het overvliegen van de weg. Het zijn rusteloze vogels, die van struik tot struik vliegen, op zoek naar voedsel.

C. Euler beschrijft een nest met 3 eieren, dat hij vond ongeveer 60 cm boven de grond tussen jonge scheuten op een boomstomp. Het nest was gemaakt van dorre bladeren en plantestengels, binnenin afgewerkt met plantewortels.

De witschoudertangara (Eng. the white-shouldered tanager; D. der kleine Trauertangare; Fr. le tangara à épaules blanches) komt voor in het tropische gedeelte van Midden-Amerika vanaf Zuidoost-Honduras en verder in Trinidad, de Guyana's, Suriname, Venezuela, Columbia, Ecuador, Oost-Peru, Noord-Bolivië en het Braziliaanse Amazonegebied. Het mannetje lijkt vrij goed op de zwarte tangara (*Tachyphonus rufus*); hij is alleen kleiner (13 i.p.v. ongeveer 17 cm), en de witte schouderplekken zijn iets groter en daardoor beter zichtbaar. Men noemt hem daarom ook wel de kleine witschoudertangara. Sommige Middenamerikaanse ondersoorten hebben een gele tot oranjebruine vlek op de bovenkop, en worden daarom soms als afzonderlijke soorten gerangschikt. Het popje is olijfgel, iets geler aan de onder-

zijde. Ondanks het vrij uitgebreide verspreidingsgebied is over de levenswijze van deze soort niet zo veel bekend.

Volgens B. Monroe jr. ligt de noordelijke grens van het verspreidingsgebied in de regenwouden van de noordelijke kustvlakte van Honduras. Verschillende exemplaren werden verzameld in meer open gedeeltes en langs oerwoudranden. Ze werden ook in grote groepen zachtvoer etende vogels opgemerkt, die hoog door de boomkruinen rondtrokken.

Volgens P. Slud komt deze soort voor in het tropische gedeelte van het regenoerwoud op de hellingen aan beide zijden van het centrale gebergte in Costa Rica. Men ziet ze vooral langs oerwoudranden en in halfopen oerwoud, minder in dicht oerwoud zelf. Ze trekken rond in gemengde groepen met o.a. mierenvogels (Formicariidae) en andere tangara's. Ze zijn erg actief, maar in vergelijking met de andere Tachyphonus-soorten brengt deze soort weinig geluid voort; slechts de typische tsit-achtige tangararoepjes.

Volgens G. Herklots komen ze niet zo erg veel voor op Trinidad. Men ziet ze vooral op lichtbeboste hellingen, in cacaoplantages en langs oerwoudpaden. Ze trekken rond in paren of in een groep met andere vogels.

Ze nestelen er vooral in april tot juni, alhoewel er volgens D. en B. Snow het jaar rond nesten werden aangetroffen. De nesten zijn gemaakt met droge grashalmen, binnenin afgewerkt met fijne vezeltjes, en zitten laag in kleine struiken en dichte onderbegroeiing. Ze voeden zich volgens dezelfde auteurs, die ook hun voedingsgewoonten op Trinidad bestudeerden, voor een groot gedeelte met insecten. Ze zoeken dit voedsel vooral tussen het gebladerte van boomkruinen.

De meest bekende soort is de zwarte of treurtangara (Eng. the white-lined or black tanager; D. der Trauertangara; Fr. le tangara noire), wijdverspreid door tropisch Zuid-Amerika vanaf Costa Rica tot in Paraguay en Argentinië. Ze vermijden echter de gedeeltes die begroeid zijn met dicht oerwoud, en de droge woestijnachtige gebieden van Peru en Bolivia. De man is vrijwel volledig zwart; slechts een kleine schouderplek en de okselveren zijn wit. Deze witte gedeeltes zijn echter slechts zichtbaar als ze vliegen. Omwille van hun grootte en door dit kleurpatroon worden ze ook wel de grote witschouder-tangara's

genoemd. De pop is volledig warmbruin gekleurd; bovenaan roodbruin, onderaan meer kaneelbruin. Alhoewel er geen ondersoorten zijn, varieert de grootte in hun verspreidingsgebied van 15 tot 18 cm. Deze Tachyphonus-soort is een geliefkoosd studieobject voor beroepsornithologen, en ze wordt in talloze wetenschappelijke publikaties vermeld. Volgens P. Slud komt deze tangara in Costa Rica (waar ze ook Boddaert's tangara's worden genoemd), alleen voor in de Caraïbische kustvlakte. Ze leven overal waar er voldoende (maar geen oerwoud) begroeiing is; plantages, gerooide stukken oerwoud, wegranden e.d. Deze soort leeft meer in paren dan de andere soorten en sluit slechts zelden aan bij rondtrekkende groepen vogels, in tegenstelling tot de andere soorten.

De zwarte tangara is ook wijdverspreid op Trinidad en Tobago. Men treft ze veelal in paren aan, in de begroeiing van de vlakke gedeeltes van deze eilanden.

Volgens G. Herklots broeden ze er van februari tot augustus. Het nest is een volumineus geheel van grove bladeren, binnenin afgewerkt met fijne vezels. De meeste legsels tellen 3 eieren, waarvan de kleur erg uiteenlopend kan zijn; variërend van grijs- tot bruinachtig wit met bruine tot zwartachtige vlekken en streepjes. De nesten zitten goed verborgen in de dichte begroeiing.

Volgens F. Haverschmidt leven ze in Suriname in paren op braakliggende gronden, in struikgewas en langs oerwoudranden. Ze broeden er ongeveer het hele jaar door en voeden zich met allerlei bessen, vruchten en insecten.

D. en B. Snow bestudeerden ook de voedingsgewoonten van deze tangara's op Trinidad. Ze zoeken heel wat insecten op de grond en volgen ook mierenlegers om de opgejaagde insecten te verschalken. Ze nemen verder een uitgebreide verscheidenheid aan bessen en vruchten op, bij voorkeur de bessen van epifytische planten (bromelia-soorten). Zwarte tangara's halen ook nectar uit bloemen (o.a. erythrina-soorten), waarbij ze soms de volledige bloembasis opeten.

Zwarte tangara's zingen minder; hun gezang is een eenvoudig liedje. Ze laten wel dikwijls hun sjirpende contactroepjes horen. Deze tangara is één van de zeldzame tangarasoorten, die nu en dan ook op de grond komen om voedsel te zoeken.

KWEEKRESULTAAT MET ZWARTE TANGARA W. Vandevijver

In begin 1972 kwam ik in het bezit van een koppel zwarte tangara's. Veelal komen deze vogels vanuit Argentinië hier binnen.

Ik dacht deze vogels rond half mei in de buitenvolière te zetten om ze tot kweken aan te zetten. Zo gezegd zo gedaan. Nadat ze echter een maand in de buitenvolière vertoefden, werd de pop ziek en stierf 2 dagen nadien. In september kon ik echter opnieuw een pop op de kop tikken.

Voor 1972 was het echter te laat, maar ik vestigde al mijn hoop op '73. Tot eind september werden beide vogels apart gehouden in een kleine kooi, echter binnen gehoorafstand.

Vanaf januari '73 werden beide tangara's bijeengebracht. Eerst volgden enkele vachtpartijen, maar na enkele dagen scheen er vrede te heersen. Gezien echter de volière waar ze dienden te worden ondergebracht nog niet af was, bleven ze tot ongeveer 20 maart bij elkaar in een kooi van 1 m x 40 cm en 1 m hoogte. Eindelijk was mijn volière afgewerkt en werden ze in hun vlucht van 6 m x 2 m losgelaten. Gezien het hier om een nieuw geconstrueerde vlucht ging, was er eerder weinig begroeiing aanwezig; de 4 opgehangen halfopen nestkastjes werden met brem en laurier omgeven om nog enigszins wat beschutting te bieden.

Jonge *Tachyphonus rufus*, 10 dagen oud

Half april begonnen beide met nestmateriaal te sleuren, vooral bamboebladeren, de man voerde met zo'n blad tussen de bek lange baltdansen uit voor zijn pop, waarbij hij met snelle opeenvolging een reeks schettergeluiden voortbracht. Van een lied kon ik moeilijk spreken; het was te weinig melodieus. De keuze van het paar viel op een half open nestkastje helemaal achteraan in de volière. Toen de nestplaats definitief was gekozen, werd het nest in 3 dagen afgebouwd, de ruwbouw bestond uit bamboebladeren en de nestkom werd bekleed met sisalvezels en zeegras. Op 30 april bij een nestcontrole ontdekte ik het eerste ei, het leek sprekend op een ei van een merel, vuil blauwgroen met bruine spikkels. Op 1 mei waren er twee eieren. Vanaf 2 mei ging de pop aan het broeden. De pop broedde heel alleen, in het gedrag van de man veranderde iets helemaal. Hij ging tegen het plafond op een tak zitten en liet een eentonig „wiet” horen, uren lang. Op een zaterdagvoormiddag begon ik om 7.30 uur met het reinigen van mijn volières en toen reeds liet de man zijn geluid horen. Om 12 uur was ik nog steeds bezig en nog steeds produceerde de man zijn eentonige geluid, zonder onderbreking. Het was slechts als de pop van het nest kwam dat hij zijn geroep staakte.

Bij een nestcontrole op 10/5/73 bemerkte ik dat 1

ei onbevruucht was. Op 15/5 kwam het enige bevruchte ei uit. In het begin scheen enkel de pop te voeren, maar na enkele dagen hielp de man l'verig mee. Op 26/5 sprong het jong uit het nest, het kon nog niet vliegen, de vieugelpennen waren maar half ontwikkeld en nog heel wat staartpennen waren nog niet uit hun kielen los.

Dadelijk begon de pop een nieuw nest in een tweede half open nestkastje; de man voederde verder het jong. Op 1 juni begon de pop met leggen en op 3 juni legde ze het derde ei, echter zonder schaal. Bij controle 's middags vond ik het kalkschaallose ei met een ander ei gebroken in het nest. Het hele nest was plakkerig. 's avonds was het hele nest leeg.

Tachyphonus rufus ♀

Op 14 juni legde de pop, in hetzelfde nest terug, haar eerste ei en op 15 juni een tweede. Ondertussen was het jong van de eerste ronde zelfstandig en werd het verwijderd. Op 27 en 28 juni kwamen 2 eieren uit.

De jongen groeiden voorspoedig. Op 9 juli vlogen beide uit. Reeds de volgende dag begon de pop aan een nieuw nest. Op 13 juli was het voltooid, 3 eieren werden gelegd op 19, 20 en 21 juli. De pop ging aan het broeden, terwijl de man getrouw de

Half open nestkastje Tachyphonus rufus

wacht hield en de jongen van het vorige nest voederde. Op 25 juli echter vond ik 's morgens de man dood. Een post mortem onderzoek wees een darmperforatie als doodsoorzaak aan. Zienderogen gingen de jongen van het vorig legsel die nog niet zelfstandig waren achteruit. Op 2 en 3 augustus kwamen de laatste 2 jongen uit, 1 ei was onbevruucht. Nu de pop 4 jongen diende te voeren, verzwakten de jongen van het vorig legsel die nog niet zelf-tievelijk op 4 en 9 augustus stierven ze.

Op 13 en 14 augustus verlieten de tangarajongen van het laatste broedsel het nest en groeiden goed op. Ze kregen echter enkele maanden nadien last van een haarwormbesmetting en van de drie nog in leven zijnde jongen stierven er al gauw twee. Post mortem onderzoek van deze vogels wees zeer zware besmetting van haarwormen uit. Het jong van de eerste nest kon ik door een wormverdrijvend middel voorlopig redden. Echter dook de besmetting zowat 1 maand later weer op en ook dit laatst overgebleven jong viel ten prooi van de besmetting.

Aan al mijn tangara's wordt een voedermengsel gegeven van fijngesneden appel, peer, tomaat en een beetje banaan vermengd met kippemeel, opkvoeder en extra proteïne bijvoeging (Gevral). Als levend voer werden hoofdzakelijk meelwormen en vleesmaden gebruikt. Als detail voeg ik nog bij dat naargelang de ouderdom der jongen, de ouders tussen 50 en 120 meelwormen per dag nodig hadden.

Nesten: Tachyphonus rufus

NIEUW

insectenvoer ^{geel} ^{groen}
 honingvoer grof
 briljant-honing
 universeelvoer populair
 briljant droog
 briljant vet • universeelvoer

Cédé VOGELVOEDERS

TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
 Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
 VAN DER VOORT**

POSTUURKANARIES

DE PARIJSE FRISÉKANARIE

Geschiedenis en algemeen

De vorige keer hebben we kunnen lezen over een frisé-ras dat dan wel niet meer bestaat, maar toch wel de belangrijkste rol in de geschiedenis van de krulveerkanaries heeft gespeeld. Als we naar de Robeke Frisé kijken, dan is het haast ongelooflijk dat uit dit ras zó iets imposants, als de Parijse Frisé toch is, is kunnen ontstaan. Maar ja, het zijn toch weer de mensen die het klaargespeeld hebben.

In feite is er door een gebrek aan voldoende gegevens in de geschiedenis van de krulveerkanaries geen duidelijke grens te trekken waar en wanneer nu precies telkens een nieuw ras is ontstaan. Van de Parijse Frisé is tamelijk veel bekend (geschriftelijk opgesteld), doch wanneer de geschiedenis van dit ras een aanvang heeft genomen, is toch niet geheel duidelijk.

Over het geheel gezien, dus de krulveerkanaries in hun totaal, kan er echter wel iets gekristalliseerd worden en zodoende kunnen we tot een goed aanemelijke chronologische vaststelling komen.

Al doende komen we natuurlijk telkens weer, net als bijna voor elk postuurkanarieras het geval is, iets van een vorig ras tegen, doch dit is onvermijdelijk. Daar men al in de voorgaande artikelen over de krulveerkanaries voldoende over de geschiedenis en ontwikkeling ervan heeft kunnen lezen, kan deze keer worden volstaan met een kleine terugblik.

Toen de krulveerkanaries steeds meer in aantal en populariteit toenamen, en we ná de Hollandse Frisé, de Belgische Frisé en toen nog eens de Robeke Frisé hebben zien verschijnen, werd de basis gelegd voor wat later de meest uitzonderlijke krulveerkanarie zou worden: de Parijse Frisé.

Volgens de gegevens haalden rond 1840-1850 de Parijse kanariëkwekers hun eerste krulveerkanaries (ofte wel Serin Hollandais) uit de hedendaagse stedelijke driehoek Robeke-Rijssel-Tourcoing in de Noordfranse landstreek Frans-Vlaanderen vandaan. Vermoedelijk zullen daarbij geen andere factoren een rol gespeeld hebben dan dat men krulveerkanaries in zijn bezit kreeg, en dat waren dan de Robeke Frisés.

Hoe ongelooflijk het ook mag klinken, het is en blijft een feit dat de Parijse kanariëkwekers/kwekers uit een slanke en matig gekrulde vogel, die ook nog een tamelijk gebogen houding bezat, een grotere en veel uitvoerlijker gekrulde vogel hebben weten te creëren, die dan wel een goed omhooggerichte houding bezat (bezit), maar die houding was dan niet gebogen maar schuin gestrekt. Ze hebben dus uit de Robeke Frisé door middel van selectie, maar nog niet door een doelgerichte keuze, hun Parijse Frisé (Frisé de Paris óf Frisé Parisien) weten te verkrijgen, die, ik heb het reeds eerder gezegd, de meest indrukwekkende onder de krulveerkanaries in hun totaal is.

Hoewel dit ook wel voor andere rassen, zoals de Yorkshire en Lancashire, opgaat, kan toch worden

door H. Willems

gezegd dat de Parijse Frisé eigenlijk niet als een afstamming kan worden beschouwd van dat grauwoegroene vogeltje (*Serinus canarius*) dat de stamvader is van alle gedomesticeerde kanaries.

Natuurlijk hebben de Parijse kwekers niet van vandaag op morgen hun Parijse Frisé weten te verkrijgen. Dat is logisch, want dit heeft toch altijd zeker minstens een decennium omvat. Daar komt nog bij dat er verschillende voorkeuren bestonden omtrent de gewenste krulling der veren, zodat er eerst nog heel wat water door de Seine heeft gestroomd eer er zich een zekere uniformiteit onder de kwekers-en-hun-gedachten en ook onder de vogels begon af te spelen. Nadat men de grootte van de vogels, de uitvoerigheid der krulbevedering en ook nog een andere houding had weten op te voeren en te bewerkstelligen en er zich een zekere eensgezindheid onder de kwekers begon af te tekenen omtrent de eigenlijke en enige gewenste vogel, en de meeste vogels aan het ideaal begonnen te beantwoorden, zodat er na enige jaren sprake was van een echt nieuw en dus apart ras, toen besloot men de vogels de naam van **Parijse frisé** te laten gaan dragen.

Het is vanzelfsprekend dat de naamgeving geschiedde tijdens de oprichting van een speciaalclub voor de vanaf toen zo geheten Parijse Frisé, en hieruit blijkt dan weer overduidelijk dat men het toen wel over het algemeen tamelijk eens was over hetgeen voor ogen stond: de vervolmaking van het ras naar eigen wens, en de instandhouding en verbreiding ervan.

Natuurlijk, hoe kan het ook anders, geschiedde de oprichting van de speciaalclub in de stad Parijs, en wel in de maand oktober van het jaar 1867. Tegelijkertijd met de oprichting van de club en de naamgeving aan het ras hield men de eerste zogezegde „onderlinge” wedstrijd. Niet dat er reeds sprake was van een tentoonstelling in de zin van zoals wij ze nu kennen, dat niet, want er was slechts sprake van een vergelijken van elkaars vogels en het bekijken van de verschillende onderdelen, waarna men er zich onderhoudend over bezighield.

Ondanks de reeds eerder aangehaalde uniformiteit onder de kwekers betreffende hun wensen omtrent het gewenste bij de Parijse Frisé, en de vogels al een bepaalde eenvormigheid vertoonden, bleef men toch nog min of meer naar eigen verlangen op bepaalde onderdelen kweken. Immers, al had men zich dan wel in een speciaalclub verenigd, men had nog geen standardeisen opgesteld waarnaar de kwekers zich konden richten. Het zou nog geruime tijd gaan duren eer men tot het opstellen van standardeisen zou overgaan; wat blijk geeft van het feit dat men, ondanks een bepaalde saamhorigheid, toch liever een zekere individualiteit wenste te behouden. De sporen van dit laatste zijn zelfs heden ten dage nog merkbaar, want ook nu nog zijn er, zoals verderop

zal blijken, verschillende vormen van krulling bij de Parijse Frisé toegestaan.

De naam die men voor de speciaalclub van de Parijse Frisé koos, en die nu nog zo heet, luidt: Société Serinophile et Ornithologique „La National“.

Omvatte de werkingssfeer van deze club vroeger enkel en alleen de Parijse Frisé, heden ten dage behartigt zij ook de belangen, voor geheel Frankrijk, van de Yorkshire, de Norwich en de Belgische (of Zuidhollandse) Frisé. De tentoonstelling die deze vereniging ieder jaar weer organiseert moet voor de echte liefhebbers(-sters) een waar postuurkanariefestijn zijn. Voor ons, die in de noordelijke streken wonen en leven, is het haast onmogelijk om deze tentoonstelling te bezoeken. Hij of zij vindt echter een goed alternatief in de wedstrijd/tentoonstelling die elk jaar te Antwerpen door de Belgische Postuurkanarie Club wordt gehouden. Deze wedstrijd/tentoonstelling wordt op internationaal niveau steeds meer gewaardeerd, wat blijkt uit de grotere aantallen bezoekers, en dan niet alleen uit Nederland. Als dit artikel verschijnt, is het postuurkanariefestijn te Antwerpen reeds voorbij; mocht u niet in de gelegenheid zijn geweest daar een bezoek te brengen, dan wil ik u aanraden om dit jaar, tijdens het 10-jarig bestaan, dit toch zeker te doen.

Richtte men dus in 1867 de speciaalclub voor de Parijse Frisé op, het zou nog altijd tot 1920 duren eer men eraan zou denken om voor deze vogels een standaard te gaan opstellen. In dat jaar namelijk werden de eerste richtlijnen opgesteld waaraan de mensen zich konden houden en zich daarnaar richten als ze de voorbereidingen voor de kweekperiode begonnen te treffen. Tevens had men nu

een houvast als men zich vogels ging aanschaffen; iets dat beslist niet uitgevlakt mocht worden.

Daar ik het nu toch over de datum 1867 heb, als oprichtingsdatum van de speciaalclub voor de Parijse Frisé, is het misschien wel belangrijk genoeg om iets over oude verenigingen voor postuurkanaries te zeggen. De speciaalclub voor de Parijse Frisé is immers **niet**, zoals misschien gedacht mag worden, de oudste vereniging (ze is nu wel de oudste, want ze bestaat nog altijd) voor postuurkanaries. Volgens de beschikbare gegevens was de allereerste vereniging die voor de London-kanarie, want deze werd reeds in 1845 opgericht; jammer genoeg verdween ze in 1934 van het toneel door een uitsterven van het ras. Een andere zeer oude vereniging was die voor de Belgische Bultkanarie, die „Den Arend“ heette en in 1846 in Antwerpen werd opgericht en die, als **unicum**, standardeisen (als allereerste vereniging!) had opgesteld voor haar trotteling; ook deze club is jammer genoeg in de nevelen verdwenen geraakt!

Waren we bij de standardeisen voor de Parijse Frisé gebleven, we gaan daar nu mee verder.

In de standardeisen werden, en ook nog worden, natuurlijk de condities voor de verschillende onderdelen zoals de grootte, houding, vleugels, staart, poten, gezondheid en elegantie genoemd, doch de belangrijkste zijn die voor de frisuren of krulveerpertijen. Aan de frisuren wordt natuurlijk de meeste aandacht besteed, want ze kunnen een vogel „maken“ of „breken“ om het nu meer populair te zeggen, en ze moeten altijd volumineus zijn.

Menigeen, en dan speciaal de liefhebbers van dit ras, weet reeds het een en ander over de verschillende benamingen voor de diverse krulveerpertijen of krullingen, doch ik zou beslist onvolledig zijn als ik ze nu niet zou opsommen. Natuurlijk zijn deze benamingen in de Franse taal gesteld, maar ik zal er volledigheidshalve toch een Nederlandse vertaling bijvoegen (of althans een aanduiding ervoor geven).

Aanduiding voor de verschillende frisuren of krulveerpertijen

Met Calotte worden de kopkrulveren aangeduid; met Collerette de halskrulveren, de Manteau zijn de rugkrulveren of de mantel, het Bouquet is een onderdeel van de rugkrulveren aan de onderzijde, die een mooi effect geven (waardevol!); de Jabot zijn de borstkrulveren, die ook wel „frisure de la poitrine“ heetten, wat een gelijke aanduiding is; de Nageoires zijn de flankkrulveren; de Culotté is een gladde bovenbeenbevedering, terwijl de Chenille een gekrulde is; de naam Olives staat voor de afhangende stultveren, die ook wel „haneveren“ worden genoemd. Een krulling die niets met de bevedering te maken heeft, maar toch een zekere voorkeur geniet, is die van de nagels; de nagels moeten bij voorkeur (niet strikt noodzakelijk, maar wel waardevol) sterk gekruld zijn, en ze worden dan ook wel aangeduid als „kurketrekkers“. Natuurlijk heeft, of kan een jonge vogel nog niet gekrulde nagels hebben als een overjarige vogel, doch een raszuiver exemplaar zal reeds het eerste jaar van een goede aanleg daartoe blijf geven.

Omtrent de benaming voor de verschillende krulveerpertijen behoeft geen misverstand te bestaan;

ZONLICHT

UIT UW STOPKONTAKT
DAT IS ...

TRUE-LITE

voor gelukkige vogels

De enige – gepatenteerde – buislamp met het volledige zonnenspectrum incl. het heilzame ultra-violet. Onontbeerlijk voor de vitaliteit van Uw vogels. TRUE-LITE past in normale balkarmaturen van 15, 20, 30 en 40 W.

Vraag inlichtingen bij de dierenhandel of de importeur:
HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.
Mathenesserlaan 299 - Rotterdam - Tel. (010) 23 58 35

Wij bieden u vrijblijvend aan uit binnen- en buitenvolières:

Napoleons, zilver- en loodbekjes	7,50 p.p.	Groenvleugelduiven	55,- p.p.	Angola roodbekwevers	12,- p.p.
Vuurvink, goudmussen en blauwflaz.	9,- p.p.	Witborstlief	50,- p.p.	Himalayasijes	22,50 p.st.
Goudbukjes en Oost Afr. bl. fazantjes	11,- p.p.	Chin. kwartels	12,50 p.p.	Indische nonpareils	20,- p.p.
Geelbukje en Dominicanen	15,- p.p.	Francoline en rodeboskwartels	25,- p.p.	Roodoor en witoorbults	22,50 p.st.
Muskaatvinken en Driekleuronnen	8,- p.p.	Zilver Chin. kwartels	20,- p.p.	Kalabulbs en oevermynahs	20,- p.st.
Helenfazantjes en Angola bl. fazantjes	15,- p.p.	Graszakvink	10,- p.p.	Witvliegsvaals	50,- p.st.
Dubbele goudbukjes	14,- p.p.	Regenboogparkieten	25,- p.p.	Goudvoorkopbladvogels	60,- p.st.
Masker en Zilvervlieg zebra-vinken	14,- p.p.	Deensbont, Albino en lutino parkieten	12,- p.p.	Grote groenbladvogels	70,- p.st.
Japanees meeuwje	9,- p.p.	Agapornis personata parkieten	60,- p.p.	Rodestrandduifjes	35,- p.p.
Geelchouder en geelgewildes	20,- p.p.	Agapornis Fisheri parkieten	55,- p.p.	Zwartmaskarduifjes	22,50 p.p.
Jap. nachtegaal mannen	27,50 p.st.	Agapornis Rosecollijes	45,- p.p.	Geelnavel Perduifjes	45,- p.p.
Jap. nachtegaal poppen	15,- p.st.	Roseborstbaard en bruinooiparkieten	70,- p.p.	Senegal en staarvleedduiven	30,- p.p.
Blauwvleugelschachtgaleen	40,- p.p.	Bendvinken en Eksterjes	9,- p.p.	Mex. goudvinken	22,50 p.st.
Zambievers	22,50 p.p.	Draakvink, staarvinken, tijgervinken	9,- p.p.	Wegen en witte Jap. kwartels	17,50 p.p.
Brillenvogels	25,- p.p.	Mozambique slijjes en adalvinkers	12,- p.p.	Californische kuitkwartels	50,- p.p.
Rijstvogels	12,- p.p.	Geelstuitadeltzangers, Dubb. mozamb.	15,- p.p.	Groene kardinalen	25,- p.p.
Safravinken klein	20,- p.p.	Wekapronnen en zwartkoponnen	9,- p.p.	Mulsparkieten	45,- p.p.
Indigovinken en lazulivinken	20,- p.p.	Blauwrijke roodstaartjes	10,- p.p.	Alexanderparkieten	150,- p.p.
Mex. kermbijers en Blauwe bisschoppen	25,- p.p.	Grijze en beige zebra-vinken	10,- p.p.	Goudvoorkopbladvogels	65,- p.p.
Rode en roodkrukkardinalen	25,- p.p.	Witte zebra-vinken	10,- p.p.	Edel en pruimkopparkieten	70,- p.p.
Rode kroonvinken en Bolv. kardinalen	20,- p.p.	Duivelvinken	22,50 p.p.	Nandaya en tarsierparkieten	50,- p.p.
Shamajijers en driekleuriganspreeuw	55,- p.p.	Geelnek en koningswilde	22,50 p.p.	Oranjenvleugelpark. en bontheboertjes	60,- p.p.
Pagoda en grijskopmeis	20,- p.p.	Groene tijgervinken	27,50 p.p.	Halsbandparkieten	25,- p.p.
Purper glansmeis en Hartenmynahs	25,- p.p.	Zilveroorachtgaleen	50,- p.p.	Geelvoorkopbladvogels vanaf	175,- p.p.
Jalansmeis	35,- p.p.	Grenadinevevers	25,- p.p.	Kanarienvleugelparkieten	55,- p.p.
Purperkopgaleen	100,- p.p.	Roodbekwevers	10,- p.p.	Dusky loeries	550,- p.p.
Palmsangaras	40,- p.p.	Grote brillenvogels	35,- p.p.	Grijze roodstaartpapagaaien vanaf	200,- p.p.
Falryvleedbird	125,- p.p.	Witte tijsvogels	45,- p.p.		
Diamendduifjes	20,- p.p.	Safravinken groot	25,- p.p.		
Zebra-duifjes	40,- p.p.	Mex. nonpareils	25,- p.p.		

Tevens bieden wij u aan een grote collectie Tropische vissen, planten en aquarierbenodigdheden. Breng vrijblijvend een bezoek aan onze magazijnen. Condities: niet franco. Retour. Min. orders / 20,-, verpakking / 2,- per kistje. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 9 uur. Zondags 1/11 t/m 25 augustus tot 15.30 uur. In onderstaande plaatsen zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop. Wormerveer: Hotel de Jonge Prins, Marktstraat 2, van 9.30 uur tot 13 uur. 6 april, 27 april en 26 mei. Spijkenisse: Verenigingsgebouw het Contact, Vredesstraat 14, van 9.30 uur tot 13 uur. 30 maart, 26 april, 11 mei en 1 juni. Schagen: Donboskhuys, Molenstraat 12, van 10 uur tot 13 uur. 13 april, 4 mei en 18 mei.

„WIRIKA“ - Elschotseweg 15 - Schijndel - Telefoon 04104-2355

Tropische vogels Tropische vissen Aquariumplanten

HEEFT U ONZE STANDAARDEISEN AL??

ONMISBAAR BIJ EEN DOELBEWUSTE KWEK	
Grasparkieten	/ 15,-
Neophema's	/ 6,-
Agaporniden	/ 7,50
Zebra-vinken	/ 3,50
Kleurkanaries	/ 6,-
Beknopte erfelijkheidsleer	/ 4,-

Losbladig, op te bergen in ringband welke niet wordt bijgeleverd.
Even onmisbaar zijn onze KWEEKKAARTEN. 25 stuks voor slechts / 4,-.
Bestellingen UITSLUITEND op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom, met duidelijke vermelding van hetgeen u wenst.

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

Wij importeren „Quiko“, spec. Opfok en Conditievoer voor alle vogels!

Vogelhandel „BENNY SLAGERS“

Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)

Telef. 05478 - 682

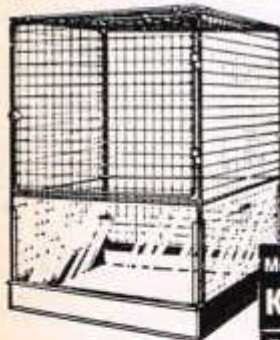
's Zondags tot 2 uur.

NIUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kool, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Huls Kamp n.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 11 ALKMAAR

BON Zond mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIÈRES

Naam:

Adres:

Plaats:

M. van Woezik

HET LIED VAN DE SCHOKKEL

Geen toer in het harzerlied is zo wispelturig als de schokkel. Kenners noemen de schokkel terecht een wandelende toer. Stammen die het ene jaar volop schokkels zingen, kunnen het volgend jaar de schokkel geheel of bijna geheel achterwege laten. Teeltkeuze en vooral voorzang hebben natuurlijk wel grote invloed op het behoud van de schokkel. Ook in dit geval is het weer de kennis van de kweker die bepalend is voor het behoud van deze wondermooie toer in het harzerlied. Ik kan er niet genoeg op wijzen dat het zonder kennis van de theorie van het lied vrijwel onmogelijk is om de toeren van de zangvogel in hun juiste structuur te behouden. Bij de schokkel is het in hoofdzaak het ritme, dat bepalend is of de schokkel al dan niet in het lied aanwezig is.

De schokkel wordt meestal in dezelfde toonhoogte gezongen waarin de vogel zijn fluiten en holklingel brengt.

Om te kunnen vaststellen of men met fluiten, holklingel of schokkel te doen heeft, dient men, naast de structuur van de toer, te weten welk onderscheid er is in het ritme van de drie genoemde toeren.

Liefhebbers die weinig gevoel hebben voor ritme, onder de ouderen zal dit vaak voorkomen, hebben nogal wat moeite met het onderkennen van de schokkel. De jongeren hebben deze moeilijkheid veelal niet, omdat zij vertrouwd zijn met jazz en ritme. Een langzame holklingel of de snelle fluiten worden nogal eens als schokkel aangeduid.

Het moeilijke is dat de schokkel, wat betreft zijn ritme, juist het midden houdt tussen holklingel en fluiten. Daar komt bij dat de structuur van de schokkel ongeveer gelijk is aan de structuur van holklingel en van fluiten. Naast het ritme is er echter een element dat bij fluiten en ook bij holklingel ontbreekt. Dit element, dat alleen eigen is aan de schokkel, is de schokkende en vooral wiegende beweging van de op elkaar volgende toongrepen. Bij het zingen van een goede schokkel maakt de vogel met zijn lijf de schokkende beweging die men niet ziet bij het zingen van fluiten of holklingel.

De schokkel behoort, evenals de fluiten en de holklingel, tot de onderbroken toeren, d.w.z. dat elke toongreep losstaat van de andere. Dit noemt men ook wel afgezette toongrepen.

DE HARZER SCHOKKEL

Bij fluiten is de grondtoon (klinker) iets langer en is de ruimte tussen de toongrepen eveneens langer. Bij holklengel is de grondtoon korter en de ruimte tussen de toongrepen eveneens korter.

Als wij het bovenstaande goed in ons opnemen, moet het m.i. niet zo moeilijk zijn om de schokkel van de andere toeren te onderscheiden.

De grondtonen, die in de schokkel kunnen voorkomen, zijn dezelfde als die wij horen in holklengel en fluiten, nl. o, oe, a, eu, en e, met dien verstande dat de schokkel meestal wordt gezongen in diepe en middeldiepe toonlagen. De i als grondtoon, die wel bij fluiten voorkomt, wordt bij de schokkel nooit gehoord.

De tekst van de schokkel klinkt als volgt: ho-ho-ho, hoe, hoe-hoe, hu-hu-hu en ook wel lo-lo-lo, loe-loe-loe, ha-ha-ha. De medeklinkers zijn derhalve meestal h of l.

Natuurlijk komen ook bij de schokkel afwijkingen voor van de goede vorm der klinkers en medeklinkers. Het zijn deze afwijkingen die het voor de keurmeester moeilijk maken om te bepalen of hij al dan niet met een schokkel te doen heeft.

In het algemeen is het wel zo dat goed uitgesproken toeren voor de kenner gemakkelijk zijn te herkennen en dat bij slecht uitgesproken of vervormde toeren de benaming moeilijkheden oplevert.

In het laatste geval bieden de elementen die hiervoor zijn genoemd enig houvast om de toer in de juiste rubriek te plaatsen. Afwijkingen kunnen voorkomen in de medeklinkers als de vogel in plaats van h of l de medeklinker g of b gebruikt. De toer klinkt dan als goe-goe-goe of boe-boe-boe, soms ook met een stotende t, maar blijft als ritme en wieging goed zijn, toch schokkel, echter van mindere waarde.

Meer nog dan bij de medeklinkers komen afwijkingen voor in de grondtoon (klinker). Het mooiste is de schokkel met een volle o of oe als grondtoon. De u kan nog een middenschokkeltje opleveren. Met de grondtoon a spreken we van een lachschokkel, en deze vorm kan, als de a vol is, nog wel aardig klinken, doch als de a plat is, wat veel voorkomt, is het een slechte schokkel. De schokkel met de grondtoon eu heeft meestal een neuzige klank en is dan een gevaarlijke schokkel, die als neustoer kan

worden bestraft. De e als grondtoon in de schokkel is meestal klankloos en ongewenst in het lied. Een ideale schokkel heeft de volgende eigenschappen: diep op o of oe, vol van toon, krachtig, voldoende toongrepen in een toer, goede medeklinkers en een goed afgezet (onderbroken) **wiegend ritme**. De schokkel kan recht, d.w.z. steeds in dezelfde toon, worden gezongen. Hij kan ook in dezelfde toerbeurt in verschillende toonhoogten worden gezongen. Dit laatste noemt men een vallende, als hij enkele slagen dieper maakt, en een stijgende schokkel als hij enkele slagen in dezelfde toer in een hogere toon zingt. Nooit spreekt men van een gebogen schokkel, welke uitdrukking men wel gebruikt bij de holrol en de knor.

Een schokkel die uit losse toongrepen bestaat, kan nooit buigen maar wel vallen of stijgen. Een schokkel die ontaard en vlak is, belegen of neuzig, moet als een gevaarlijke toer worden beschouwd en dienovereenkomstig bestraft worden.

Een andere afwijking van de schokkel, die de toer weliswaar niet waardeloos maakt, maar waarop bij de veredeling wel moet worden gelet om de goede vorm te bewaren, is de schokkel, waarvan de medeklinkers wat sterk op de voorgrond treden.

Wij noemen dat een stotende schokkel, die het soepele in de voordracht mist. Ook een schokkel waarvan de grondtoon te lang is, verliest aan waarde. Dit noemen wij een slepende schokkel, een eigenschap die ook wel bij fluiten wordt waargenomen. Vele liefhebbers zijn van mening dat schokkel alleen in de diepste toonlagen kan voorkomen. Hiermee ben ik het niet eens, aangezien elke toer in diepere en hogere toonlagen kan worden gezongen.

Vaak wordt de schokkel nog verward met een wat losse holklengel. Vogels met diepe holklengels gaan vaak op het einde van deze toer over in een lossere en langzamer ritme, dat dan vaak voor schokkel wordt aangezien.

In dit geval is er echter geen sprake van schokkel, omdat dit stuk toer alle hiervoor beschreven en voor schokkel vereiste elementen mist.

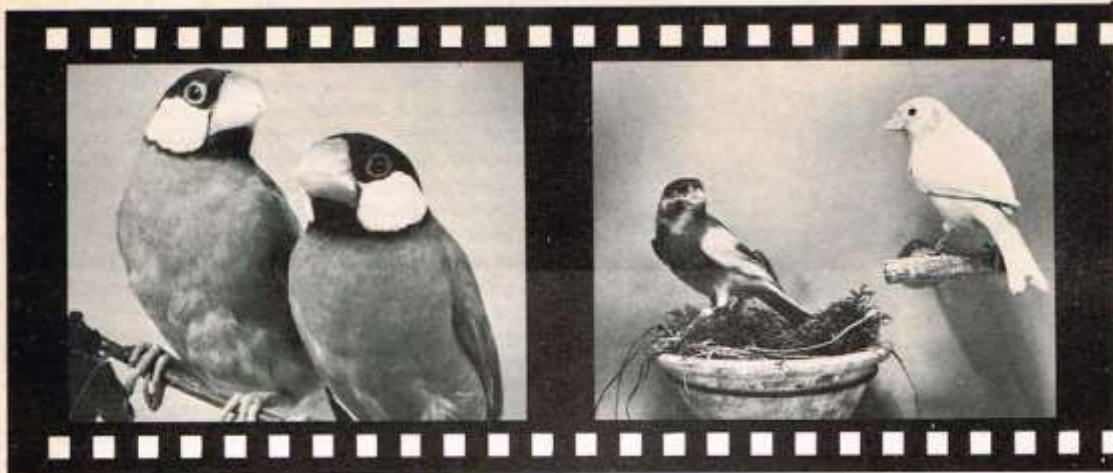
De keurmeester is alleen dan veilig als hij zich bij de benaming of de waardering van een toer laat leiden door de theorie betreffende structuur, bouw of samenstelling van de toer en door de elementen voor waardebeoordeling, die gegrond zijn op de normen: diepte, toonvolheid, kracht, lengte en afwisseling.

De schokkel kan een geweldige indruk op de toehoorder maken als hij in de diepe toonlagen en met de goede structuur wordt gezongen. Een zekere afwisseling in toonhoogte kan die indruk nog vergroten.

De schokkel werd vroeger gewaardeerd tot 9 punten maximum, doch men is daarvan teruggekomen omdat men van mening was dat een gelijke waardering van de schokkel met de holrol en de knor niet juist was, in verband met de minder grote afwisselingsmogelijkheid die de schokkel ten aanzien van laatstgenoemde toeren kon opbrengen.

De schokkel wordt thans als volgt gewaardeerd: voldoende schokkel tot 2 punten; goede schokkel tot 4 punten en zeer goede schokkel tot 6 punten.

De
Harzer
Schokkel

sel

WIE MAAKT DE MOOISTE KLEUREN

van een vogel of vogels, in eigen voliëre, kool of in het bos, de tuin, dierentuin of het vogelpark.
 1e PRIJS f 150,— 2e PRIJS f 100,— 3e PRIJS f 75,—
 Voor de mooiste opname met als onderwerp „De Volière" of „De Tentoonstelling" stellen we eveneens DRIE PRIJZEN beschikbaar, te weten resp. f 75,—, f 50,— en f 25,—.
 De bekroonde dia's en foto's worden in elk geval geplaatst in „Onze Vogels", eventueel ook eervolle vermeldingen, welke voor die plaatsing f 10,— ontvangen.

A. P. v. GILS - Abcovenseweg 19 - Goirle
 Telefoon 04247 - 1579 - 1328

Binsen astrilden	f 35,— p.p.	Zebravinkjes grijs	9,— p.p.
Spitsstaartamadines	35,— p.p.	Zebravinkjes Wit	10,— p.p.
Gordelgrasvinkjes	35,— p.p.	Zebravinkjes zilvervleugel	12,50 p.p.
Cerus amadines	35,— p.p.	Zebravinkjes Masker	12,50 p.p.
Gould amadines R.kop	65,— p.p.	Japane Meeuwjes	7,50 p.p.
Gould amadines Z.kop	90,— p.p.	Witte Rijstvogels	45,— p.p.
Driekleurpapageai am.	45,— p.p.	Rode Kardinalen	25,— p.st.
Roodkop papageai am.	110,— p.p.	Mex. Nonpareils	22,50 p.st.
Diamantvinkjes	50,— p.p.	Driekleurnonnen	8,50 p.p.
Bichonowastrildes	50,— p.p.	Witkopnonnen	10,00 p.p.
Rode Zaadkrakers	90,— p.p.	Grijze rijstvogels	11,— p.p.
Zilver diamantduifjes	30,— p.p.	Grote Texorwevers	10,— p.p.
Brillant diamantduifjes	90,— p.p.	Oranjewevers	12,50 p.p.
Gele mankanaries	17,50 p.st.	Grasparkieten	9,— p.p.
Gele popkanaries	8,— p.st.	Deensbonte parkieten	12,50 p.p.
Rode mankanaries	22,50 p.st.	Lutino en Albino parkieten	12,50 p.p.
Rode popkanaries	20,— p.st.	Fischerie parkieten	45,— p.p.
Border kanaries	80,— p.p.	Personatas	50,00 p.p.
Gloster kanaries	55,— p.p.	Bourks parkieten	50,— p.p.
Stanly Rosellas	275,— p.p.	Roodrug parkieten	45,— p.p.
Prachtrosellas	150,— p.p.	Halband parkieten	40,— p.p.
Grijze Roodstaart pap.	200,— p.st.	Valkparkieten	35,— p.p.
Blauw Gele Aras	400,— p.st.	Turquosine parkieten	85,— p.p.
Rode Aras	400,— p.st.	Elegant parkieten	85,— p.p.
Kleine Kakatoes	200,— p.st.	Splendid parkieten	150,— p.p.
Engelse Grasparkieten	25,— p.p.		

Verder vele soorten vogels op aanvraag, regelmatig wisselende voorraad.

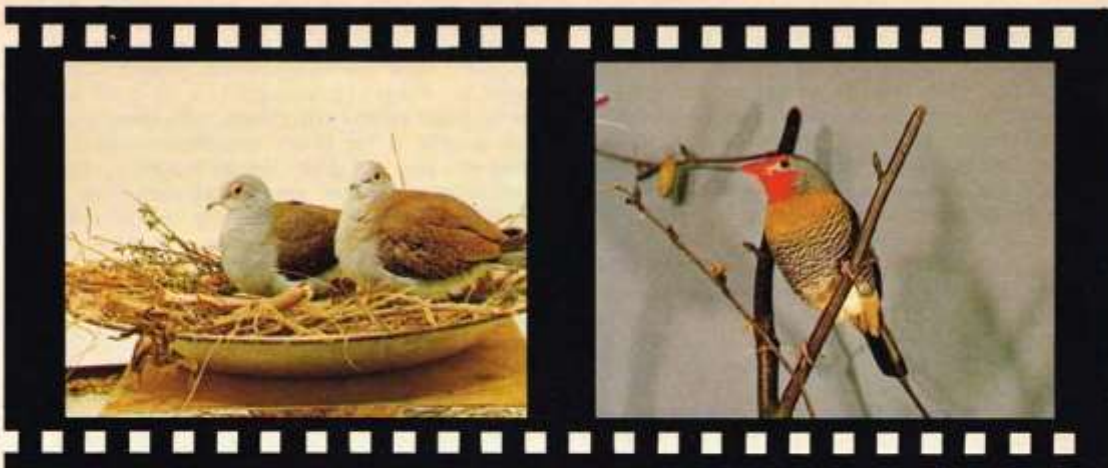
Wij vragen voor onze Export Rode Kanaries - Grasparkieten - Gele Kanaries - Australische Vinkjes - div. - en andere soorten.

Verzending rembours. Kistjes tegen kostprijs. Vracht rekening koper.

Zondags geopend van 10.00 tot 12.00 uur.

In de week, normale werkdag, van 8.30 tot 12.00 uur en van 1.30 tot 6.00 uur.

De

A OF ZWARTWITFOTO?

DE INGEZONDEN DIA'S EN FOTO'S WORDEN EIGENDOM VAN DE N.B.v.V.

Beroepsfotografen en medewerkers zijn van deelname uitgesloten.

Kleurenfoto's worden NIET gevraagd.

SLUITINGSTERMIJN 1 JULI 1974.

Inzendingen aan het bondsbureau N.B.v.V., postbus 74, Bergen op Zoom.

De inzendingen worden door een deskundige jury beoordeeld. Op de beslissing van de jury is geen beroep mogelijk.

Foto: W. D. H. Spijker

Agaat

P. Roos

BLAUWFACTOR

GROEN EN GEEL VOOR DE OGEN

Ons blad is een voorlichtingsblad, waarin een ieder wat van zijn gading hoopt te vinden. Als we dan zo wat oudere jaargangen doorbladeren, zien we dat regelmatig weer opnieuw over een zelfde onderwerp wordt geschreven. Zo'n gang van zaken is gezond omdat de belangstelling voor de onderdeeljes van de kanariesport warm gehouden moet worden, omdat al onze kennis toch uit de praktijk moet voort-

komen. Het onderhavige onderwerp is een zeer interessant onderwerp, waar het laatste woord nog beslist niet over gesproken is. Er is echter een klein moeilijkheidje: niet iedere kweker kan deze factor, of liever het **effect** van deze factor, in zijn of haar kanaries onderscheiden. Voor sommigen wel goed, want er zijn kanaries waar ze niet in mag zitten, maar hier later meer over. Het onderscheiden is

moelijk, en echt waar, heus wel geroutineerde liefhebbers komen er rond voor uit dat ze het niet zien. En toegegeven, het is niet altijd even gemakkelijk om ze op de juiste waarde te taxeren. We zijn hier zeer sterk aangewezen op het ons omringende licht. Wat is namelijk het geval? De baarden van de bevedering hebben een veranderde structuur t.o.v. een natuurlijke veer. De structuur is van dien aard dat ze een verhoogde weerkaatsing van de blauwe lichtgolven uit het daglicht teweegbrengt. U voelt zelf wel aan dat bij goed zonlicht het effect maximaal zal zijn. Bekijkt u maar eens een paar blauwe of goudgroene in de zon, dan zult u zien dat de vogels met de meeste blauwstructuur direct opvallen. Een andere bijkomstigheid is, dat door de structuurverandering tevens een terugdringing van bruine phaeomeanine tot stand komt, zodat een kanarie met goede blauwstructuur ook een zwartere pigmentuiting krijgt. Nog een bijkomstigheid en een van groot belang is de uitwerking op de gele kleur. Deze krijgt een hardere tint, en men zegt dan dat het geel een kleur krijgt gelijk aan een halfrijpe citroen. Een oudere benaming voor de blauwstructuur is dan ook citroenfactor. Toch zou ik willen aanraden deze naam te gaan vergeten; de verwarring is toch al groot genoeg. Een vetstof gele kanarie die een maximale blauwstructuur bezit, gecombineerd met een juiste intensiviteit, zal met recht de benaming citroengele krijgen. Hier zullen we het wel over eens zijn, het is een machtig mooie verschijning op de tentoonstellingen, alleen jammer dat we ze te weinig tegenkomen en dat Nederland niet een uitgesproken zonneland is, want als er van de klassieke vogels probleemvogels zijn, dan zijn het de goud- en citroengele wel.

Mij zijn gevallen bekend van gele kanaries die op de ene tentoonstelling als citroengeel en op een volgende als goudgeel en beide keren nog met hoge punten gewaardeerd werden. En echt waar, als de zon op beide tentoonstellingen goed had geschinen, was dit niet gebeurd. De ene keer bij zon en de volgende keer zwaar bewolkt, dan kun je dat een keurmeester niet kwalijk nemen. Bij de gepigmenteerde ligt het even iets anders. Een vol pigment met geel- en intensiefactor heet goudgroen, zonder geel is het een staalblauwe. Heeft het bij de vetstofvogel een enkelvoudige werking, bij de pigmenten heeft het, zoals hiervoor al aangegeven is, een meervoudige werking. Bij de citroenen (de citroengele) is het moeilijk, bij de gepigmenteerde vogels is het heel moeilijk. Als we de kweek van blauwe of goudgroene ter hand gaan nemen, is ons eerste werk om de stam homozygoot te fokken, dus alle factoren elimineren die een andere kleur teweegbrengen. Het is ergens aan te bevelen om van goed goudagaat en bruin uit te gaan of omgekeerd,

goudbruin maal agaat. We kunnen dan de beide deelkleuren goed naar waarde taxeren. En probeer nu eens even een vastgeroeste gedachte te laten varen en neem een bruine vogel die echt bruin is en niet zo'n slappe kleur bruin, want deze opbleking zult u later in het groen terugvinden. Het pigment mag wel een wat grijze indruk maken en het geel een groenige indruk, als het pigment maar in een maximale concentratie aanwezig is. De zonen uit deze paring die in het geel een redelijke citroenkleur laten zien, gaan we gebruiken voor de kweek, en hier zullen we een groene of goudgroene pop voor moeten nemen. Bij de bestudering van de poppen zullen we constateren dat de rugdekken altijd bruin laten zien, de flanken en broek niet gauw licht of afwijkend van de rest. Ik heb in de poppen nooit een probleem gezien. De jongen uit deze paring zullen we heel nauwgezet moeten bekijken en worden vergeleken met de vader. Iedere verbetering van de blauwstructuur zal aangegrepen moeten worden. De kweekstellen, waarvan de beide oude vogels nog bruin laten zien maar de jonge mannen prima t.t.-vogels, moeten heel hoog in ere worden gehouden. Als kweekvogels zullen deze jongen minder geschikt zijn, voor de verdere kweek moet u de jonge mannen gebruiken, die op de vader lijken. De blauwstructuur moet houvast hebben of liever kleurstoffen waar ze zich tegen kan afzetten. Wees dus echt niet bang voor een groene kanarie met wat bruin; als kweekvogel kunnen ze heel waardevol zijn. Een paar regels terug schreef ik bij de pop over de flanken en broek. Lichte flanken en broek bij de mannen zijn een euvel, dat we heel gauw zullen tegenkomen. Als u met agaat en bruin begint, moet u bij deze vogels hier al heel goed op letten. Probeer het niet bij de groene eruit te kweken; dit lukt zelden of nooit. De kweek van goudgroen en blauw is dus ondenkbaar zonder blauwstructuur, bij de andere kleuren zullen we er uiterst voorzichtig mee moeten zijn. Bij de agaat is een geringe blauwstructuur toegestaan of soms gewenst, maar het werkt verhelderend op het zwarte pigment. Dus voorzichtig, want de typische agaatkleur moet behouden blijven. In bruin en isabel is het niet denkbaar een goede t.t.-vogel te kweken als er ook maar een schijntje blauwstructuur om de hoek komt kijken. Blauwstructuur in samenwerking met rood geeft een violetachtige kleur, die in de kanariebevedering naar veler mening geen succes is gebleken, zodat deze kweek niet gestimuleerd moet worden. Ik hoop dat ik de aandacht voor deze factor weer eens wat meer in ieders aandacht heb kunnen brengen. Het zijn die onderdeeltjes die in onze kweek soms net dat kleine beetje bijdragen tot een verdere vervolmaking van onze mooie vogel met zijn ongekende mogelijkheden: de KLEURKANARIE.

usel

Fauna vit

Sabri Oosterhout Nb.

HET *natuurlijke* CONDITIE-TONICUM VOOR VOGELS

BASTAARDERING MET DE JAPANSE MEEUW

door: W. Beckmann

De grijzen

In het vorige artikel hebben we kennis gemaakt met de multiple allelomorfe-reeks van de z^+ factor; nu gaan we een dergelijke reeks bespreken van de b^+ factor, dus de factor die de oxydatie van het roodbruine phaeomelanine regelt.

Bij een totale verhinderdng van oxydatie van het roodbruine phaeomelanine krijgen we kleurloze baarden, dus al het roodbruine phaeomelanine is uit de baarden verdwenen, maar de oxydatie van het zwarte eumelanine in de haakjes wordt door deze mutatie niet aangetast. De combinatie kleurloze baarden : zwarte haakjes geeft ons de grijze Japanse meeuw. Jammer genoeg hebben we nog geen exemplaren gezien waarbij het roodbruine phaeomelanine volledig uit de baarden verdrongen is, vandaar dat de weinige grijze die ik heb gezien, alle nog een vage bruine gloed over het vleugeldek toonden.

De formule van de perfecte grijze wordt dan

$$\frac{z^+ b}{z^+ b}$$

Onderling gepaard, dus grijs x grijs, geeft dit 100% grijs, gepaard met donkerbruin geeft dat 100% donkerbruin/grijs.

In formules: $\frac{z^+ b^+}{z^+ b^+} \times \frac{z^+ b}{z^+ b} = 100\% \frac{z^+ b^+}{z^+ b}$

U ziet dat er met de z^+ factor niets gebeurt, de veranderingen vinden nu plaats met de b^+ factor. Paren we nu een grijze met een roodbruine, dan krijgen we 100% donkerbruine jongen, tenminste als beide ouders zuiver verervend zijn voor hun kleur. Maar alle jongen uit die paring zijn zowel split voor grijs als voor roodbruin. Dit is mogelijk omdat de zwart- en bruinfactor onafhankelijk van elkaar vererven, m.a.w. zij bevinden zich in verschillende autosome chromosomen.

Nu werken we dit even in formules uit.

Grijs x roodbruin = $\frac{z^+ b}{z^+ b} \times \frac{z b^+}{z b^+} = 100\% \frac{z^+ b^+}{z b^+}$

Leuk hè?

Nu eerst wat anders. Reeds verschillende kwekers hebben mij verteld dat zij een nieuwe mutatie in hun kooien hadden. U zult wel begrijpen dat ik daar heel gauw bij was met mijn pincet om de veertjes te plukken. Die zgn. nieuwe mutatie waren de grijzen met een vage bruine gloed. Dat het geen nieuwe mutatie was, daar was ik al heel gauw achter, ondanks de weinige grijzen die we tegenkomen. Die mutatie was heus zo nieuw niet, want diezelfde mutatie kennen we al jarenlang onder de benaming „geel“.

Wat is nu het geval met de gelen? Dit is gewoon een reductie van het roodbruine phaeomelanine uit de baarden plus het ontbreken van zwart eumelanine uit de haakjes. Krijgen we nu diezelfde gelen, dus met gereduceerd phaeomelaninebezit in de baarden, maar met een volledige eumelaninevorming in de haakjes, dan krijgen we de huidige grijzen. En hoe kweken we die?

Heel eenvoudig: uit de jongen die u kweekt uit de paring donkerbruin x geel. U paart deze jongen onderling en u krijgt een klein deel grijzen.

Dat gaan we nu eens in formules uitwerken.

De donkerbruine heeft de formule: $\frac{z^+ b^+}{z^+ b^+}$

de gele heeft de formule: $\frac{z b^p}{z b^p}$

U ziet dat we in de formule voor de gele het symbool b^p gebruiken. Dit is hetzelfde systeem als we bij de mokka hebben gebruikt. Het symbool b^p duidt aan dat het roodbruine phaeomelanine in de baar-

De!

Foto: Horst Müller

aantallen	kleur	formule	aantallen	kleur	formule
1/16	Donkerbruin	$\frac{z^+}{z^+} \frac{b^+}{b^+}$	1/8	Grijs/geel	$\frac{z^+}{z^+} \frac{b^p}{b^p}$
1/8	Donkerbruin/geel	$\frac{z^+}{z^+} \frac{b^+}{b^p}$	1/16	Grijs	$\frac{z^+}{z^+} \frac{b^p}{b^p}$
1/8	Donkerbruin/roodbruin	$\frac{z^+}{z^+} \frac{b^+}{b^+}$	1/16	Roodbruin	$\frac{z}{z} \frac{b^+}{b^+}$
1/4	Donkerbruin/roodbruin + geel	$\frac{z^+}{z^+} \frac{b^+}{b}$	1/8	Roodbruin/geel	$\frac{z}{z} \frac{b^+}{b^p}$
			1/16	Geel	$\frac{z}{z} \frac{b^p}{b^p}$

den is gereduceerd. Bij de roodbruine gebruiken we het symbool b^+ , wat aanduidt dat bij deze vogels in de baarden het normale quantum roodbruin phaeomelanine aanwezig is. Zouden we het symbool b gebruiken, dan is er in de baarden totaal geen roodbruin phaeomelanine aanwezig. Dit laatste symbool hoort bij een zuivere grijze, zonder bruine gloed over het vederdek, maar dat is nog een ideaal voor de toekomst.

Uit de paring donkerbruin x geel krijgen alle jongen de formule $\frac{z^+}{z^+} \frac{b^+}{b}$, en omdat z^+ dominant is over z en b^+ dominant over b^p , zijn alle jongen donkerbruin maar verervend voor z (de totale reductie van het zwarte eumelanine) en voor b^p (de partiële reductie van het roodbruine phaeomelanine).

Nu paren we twee van deze jongen onderling, en dan moet u eens naar de resultaten kijken.

Zo, dat is de hele lijst.

De grijzen bezitten de bruine gloed, die minder wordt naarmate de reductiefactor van b sterker wordt, maar wordt die reductiefactor inderdaad sterker, dan zal het ook zijn invloed tonen op de uit die paring gekweekte gelen; deze worden dan lichter geel, zodanig dat we van vuil wit kunnen spreken. Nu komen we bij een praktisch punt. Wilt u zo goed mogelijke grijzen kweken, dan moet u een donkerbruine paren met een zo bleek mogelijke gele, dus met een vuil witte, want deze vogel bezit immers, wat we aan zijn uiterlijk zien, een sterke reductiefactor voor het roodbruine phaeomelanine. Hebt u eenmaal goede grijze gekweekt, dan verdient het aanbeveling deze eens te paren met een mokka, zodat we naast de totale reductie van het roodbruine melanine een gedeeltelijke reductie van het

zwarte eumelanine krijgen, dus een lichtgrijze vogel.

De zuiverheid van kleuren

Al menigmaal is in deze serie gesproken over de variabele werking van de reductiefactoren, dus zowel de zwart- (z^+) als de roodbruinfactor (b^+)

Voor de kweek van goede gelen moet de reductie van het bruine phaeomelanine ongeveer 50% zijn; is de reductie te zwak, dan krijgen we fletse roodbrui- nen, is de reductie te sterk, dan krijgen we de zgn. vuil witten. Onder deze vuil witten versta ik niet de witten met een minimale pigmenttekening, dat zijn mislukte bonten, ik bedoel de vuil witten met een flets geel waas over de bevedering.

Hetzelfde zien we bij de reductie van de zwartfactor, een reductie van ongeveer 50% zou ideaal zijn, een

te zwakke reductie geeft een donkerbruine die iets te modderig is en bij een te sterke reductie krijgen we de grijsachtig bruine.

De mokka kleur moet donker chocoladebruin zijn. Onafhankelijk van de kleur, tonen alle meeuwen zonder nonnebloed de in de lengterichting lopende streep-tekening op het vleugeldek, veroorzaakt door de kleurloze schachten. Dit zal op den duur van ondergeschikt belang worden, daar we via de bas- taarderling met de nonnen zowel kleur als tekening trachten te verbeteren en dan zal deze streping weggekwet worden. Alleen bij de mutatiekweek van de meeuwen, zoals mokka en grijs, zullen we deze streping behouden.

In het volgende artikel zullen we de witten bespre- ken.

DE STANDAARD GRASPARKIET

door A. B. J. Braam

De violet variëteit

Dubbelfactorige violetvogels zijn een streling voor het oog, maar helaas treft men ze nimmer op de ten- toonstellingen aan.

Hun vederpakje lijkt op diepwarme fluwelen stof.

25 jaar geleden waren er prachtige uniforme stam- men voor weinig geld te bemachtigen, maar mo- menteel zijn ze voor geen geld te krijgen. Dit komt doordat er tegenwoordig meer gelet en gekweekt wordt op de lichamelijke vormen van de grasparkiet, en terecht, een grasparkiet is niet alleen een kleur- vogel, doch tevens een postuurvogel. En juist deze combinatie, goed postuur en goede kleur, bemoeilijkt de kweek. Heel wat prachtig gekleurde vogels wor- den jaarlijks voor de kweek uitgeschakeld omdat ze niet voldoen aan de gewenste fysieke normen die nu eenmaal vereist zijn voor goede T.T.-vogels. Zo ging het ook met de meeste violetvogels, en daardoor is deze prachtige variëteit zeldzaam ge- worden.

Toch zijn er liefhebbers die deze variëteit, zij het enkelfactorig, in een redelijk formaat bezitten. Ont- breekt hun het geduld of is het soms gebrek aan ken- nis dat hen weerhoudt deze variëteit dubbelfacto- rig te kweken, om zodoende met de echt goed ge- kleurde violette op de tentoonstellingen te verschij- nen?

Hopelijk kunnen onderstaande regels hun een klein duwtje geven in de goede richting.

Formaat en kleurverbetering

Alhoewel de meeste auteurs van de bestaande gras- parkietenboeken allen van mening zijn dat de vio- letfactor dominant (overheersend) vererft, hebben wij hier een andere mening over. M.i. vererft hij niet dominant, maar polymere (samenwerkend). Immers alleen bij de blauwe met één donkerfactor komt hij duidelijk zichtbaar tot uiting. Dit houdt in dat de dubbele blauwfactor en een donkerfactor aanwezig moeten zijn alvorens wij van violet kunnen spreken. Met andere kleurfactoren zoals grijs, hemelsblauw, groen en andere bestaande kleuren laat de violet- kleur zich niet of nauwelijks zien; wel vererven deze kleuren de violetfactor door bij hun nakomelingen. Hierdoor scheidt het ons de mogelijkheid om groene of grijze violetfactorige vogels te kweken, die wij beslist nodig hebben voor formaatverbetering.

Collega Beckmann is van mening dat de violetfactor een factor is die door zijn aanwezigheid een ver- andering in de melaninesamenstelling veroorzaakt in de vederstructuur. Ook wij zijn die mening toege- daan, immers de dubbelfactorigen bewijzen het. Voor formaatverbetering zijn wij gedwongen om de bestaande violetvogels te koppelen aan zeer goede egaal gekleurde forse grijze of groene vogels van de normale serie. Gebruik liever geen andere dan normaal getekende vogels, want het is al moeilijk genoeg, laat staan als wij ook nog rekening moe- ten houden met andere factoren. Uit de koppeling violet x groen of andersom kweekt men alleen groe- ne, ervan uit gaande dat men een zuivere homozy- gote groene vogel gebruikt. Al deze nakomelingen zullen split zijn voor blauw; bij gebruik van een licht- groene zullen licht- en donkergroene splitblauw ge- boren worden, de helft hiervan draagt de violet fac- tor enkelfactorig. Was de violet ouder dubbelfacto- rig violet, dan dragen al de nakomelingen de enkele violetfactor. De beste donkergroene violetfactorige (zichtbaar aan hals en binnenkant vleugels) paart men terug aan violet, en men heeft reeds enkele

ysel

De

dubbelfactorige violetvogels, duidelijk kenbaar aan de donkere, diepwarme violetkleur. Hetzelfde kan gebeuren door grijzen te koppelen aan violet. Gebruik hiervoor liefst enkelfactorig grijs zonder donkerfactor: hieruit kweekt men 50% grijze en 50% blauwe. De helft hiervan draagt de donkerfactor en de violetfactor, zodat hier reeds enkele enkelfactorige violetten uit komen.

Koppel de grijze met donkerfactor en de violetfactor aan de violet, en u zult reeds enkele van de vurig gewenste dubbelfactorige violetten kunnen verwachten.

Steeds is men aangewezen op grijze of groen violetfactorige vogels, want uit dubbelfactorig violet x dubbelfactorig violet komen slechts 50% dubbelfactorig violetten, 25% dubbelfactorig violet mauve en 25% dubbelfactorig violet hemelsblauwen. Deze twee laatste zijn geen violet vogels, doch wel violetfactorig. Deze laatste koppeling moeten wij zo min mogelijk toepassen, daar het formaat verworven door

de groene of de grijze weer snel zal teruglopen. Vanzelfsprekend zijn de grijze of groene violetfactorige vogels géén showvogels, doch alleen bestemd voor de kweek, maar daarvoor krijgen wij dan ook mooie, diepwarm gekleurde violetvogels, wat ook de bedoeling was van dit artikel. Rest mij nog bij dit beknopte artikel de standardeisen te vermelden.

Formaat, type en kopvorm hetzelfde als bij de normale vogels.

Tekening: op kop, nek, wangen, mantel en vleugels diep zwart en scherp getekend op helderwitte ondergrond.

Vleugelpennen eveneens diepzwart, staartpennen donkerblauw-zwart, liefst zo donker mogelijk.

Masker: helderwit met diepzwarte spots; wangvlekken zo diep mogelijk violet.

Lichaamskleur: over het gehele lichaam een egale, diepdonkere violetkleur met een zachte, warme glans.

ADOPTIE

Eind oktober 1972 kocht ik een paartje witte zebravinken. Ik deed ze bij mijn andere vogels in de volière en, brutaal als ze zijn, voelden ze zich al gauw thuis. Zij gingen de hele volière door op verkenning en hadden kennelijk al snel door waar de mooiste schuilplaatsen waren.

Na een goeie week zag ik ze wel slepen met allerlei knutseltjes en frutseltjes, zoals veertjes, strootjes e.d., maar ik had niet direct door wat ze daarmee van plan waren. Eigenlijk dacht ik, dat ze bezig waren een warm nestje te maken om de winter in door te brengen, omdat ik weleens had gelezen dat exoten ook 's winters een nestje moeten hebben om de vrieskou te kunnen overleven.

Het viel mij daarna wel op dat ik ze nooit meer allebei tegelijk in de volière zag, maar had nog niet door wat er nu precies aan de hand was. Dit bleek mij enige weken later, toen ik op een gegeven moment ineens drie witte zebravinken telde, nl. de beide oude en één prachtig jong. Dit jong zat al geheel in de witte veren, doch was nog iets kleiner dan de volwassenen, en zijn snaveltje was nog lichtroze van kleur. Bij controle bleek mij toen dat er maar één jonge vogel in totaal was en dat er ook niet meer niet uitgekomen eieren in het nestje lagen.

Het jonge vogeltje was nu wel uitgevlogen, maar kon toch nog niet zo goed vliegen dat het in staat was de hogere zitstokken in de volière te bereiken, en scharrelde dus maar wat over de grond. Nu liepen op de grond ook twee paartjes zilverkwartels en als deze

niet liepen, zaten zij vaak gevierd bij elkaar op een hoopje, kennelijk om elkaar warm te houden.

En nu komt het. Wie schetst mijn verbazing toen ik mijn kwartels weer eens zo gezellig dicht tegen elkaar aan zag zitten en er ineens een spierwit kopje met lichtroze snavel midden uit te voorschijn kwam. Ja, u raadt het goed, het was de jonge zebravink. Blijkbaar had hij het daar bijzonder goed naar zijn zin, want als de kwartels zich verplaatsten, ging hij gauw mee en dook weer onder de veren. De kwartels hadden er zo te zien ook niet het minste bezwaar tegen en bleven rustig zitten alsof het op hun eigen jongen was. Ja, zoals mij bij verdere observatie bleek, gingen zij zelfs zover, dat de mannetjes (haantjes) als zij iets lekkers vonden, op dezelfde wijze gingen tokken als toen zij zelf jongen hadden, en boden dan dat lekkers aan de jonge zebravink aan, die er een dankbaar gebruik van maakte. Het jonge diertje was geheel in het gezin van de kwartels opgenomen en volledig geadopteerd. Zo zelfs dat het, hoewel het lichamelijk, gezien zijn verenpak, daartoe al lang in staat geweest moet zijn, aanvankelijk geen enkele poging in het werk stelde om te gaan vliegen en hiertoe pas overging toen het geheel volwassen en zelfstandig werd. Uiteraard bleven de oude zebravinken ook wel voor het jong zorgen, door het te voeren, maar het was voor hen weleens moeilijk om het beestje te vinden, omdat nooit met zekerheid te bepalen was onder welke kwartel het zat.

moeilijk te missen tijdens de kweek...

Als jonge vogels voorspoedig moeten groeien, dan is het noodzakelijk, dat de juiste voedingsgrondstoffen daarvoor aanwezig zijn. Naast het zaadmengsel als basisvoeding hoort Cédé eivoer dagelijks aan uw kweekvogels verstrekt te worden.

De controle van al onze produkten hebben we in handen gelegd van Dawe's Laboratories, Chicago U.S.A., St. Niklaas, België.

Cédé vogelvoeders

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

NAPOLEONNETJE MAAL ZEBRAVINK

M. Hüpscher-Hamann

In januari 1972 begonnen we met het houden van tropische vogels en kochten we een paar grijze zebravinken, een paar blauwfazantjes, een paar tijgervinken, een paar napoleonnetjes, een muskaatvink en een mozambiquesijspop. Toen in datzelfde jaar een nestje van 4 zebravinken geboren werd, bleken er 1 beigepleurige en 3 grijze jongen te zijn. De grijze hebben we verkocht en de beige hielden we aan. In september bouwde mijn man een kamer-volière van 1.40 x 1.40 x 0.50 cm, met daarop nog twee broedkooien. Ik was erg enthousiast geworden en wilde zo graag nog andere soorten erbij hebben, maar daarvoor zou de leefruimte nog groter moeten worden. In de grote volièr merkte ik dat de napoleonman almaar de beige zebravink achternazat, en op den duur was het zover dat ze op de stokken naast elkaar zaten. Uiteindelijk kwam het tot een paring en werden er eitjes gelegd, omstreeks Pasen 1973. De beige zebravink bleek een pop te zijn. Uit de eitjes zijn twee jongen geboren, die echter niet ouder werden dan een week. Toen verlieten namelijk de ouders het nestje en lieten ze de jongen in de steek. Het was wel door mijn schuld, want ik had namelijk een blauwgrijze roodstaart gekocht, en daarvan waren ze toch wel geschrokken. Wat was dat een teleurstelling! Gelukkig was de liefde nog niet over en begonnen ze opnieuw. Er werd maar één jong geboren, en wel op 18 mei 1973. Op 5 juni lag dat jong op de bodem van de kooi, recht onder het nestje. Eruit gevallen? Ik zette het weer in het

nest, want het kon toen nog niet vliegen en werd dan koud, en ook NIET gevoerd. Het is er wel vijfmaal uitgevallen, en daar het voor zijn leeftijd erg klein was, besloten we een rode warmtelamp op de bodem van de kooi te plaatsen. Het bastaardje ging erbij zitten en bleek daarna in staat te zijn om eten te schreeuwen. Door zijn moeder werd het overigens maar minimaal gevoerd, en het is vooral te danken aan het paartje tijgervinken en de muskaatvink dat het niet is doodgegaan.

Op 18 juni kwam het voor het eerst van de bodem los, om daarna steeds meer en beter te gaan vliegen.

Nu bent u natuurlijk benieuwd hoe het eruitziet. Het heeft de grootte van een napoleon, ook zijn snavel heeft die grootte, doch is oranjerood van kleur. De kop is grijs, heeft geen wangvlek maar wel iets bruin om de ogen, de keel is donkergrijs, en het diertje heeft een zuiver ronde afscheiding op de borst met een lichtere buik. De staart is smal, evenals die van de napoleon, echter wel met een enkel blokje getekend. De flanken zijn bruinachtig met een lichte tekening, zoals de keel van een zebravinkman. De zang is iets lager van toon dan van de napoleonman en laat ook iets horen van de zebravink. Niet on aardig.

Het is nu een zeer levendige vogel, en er is niets meer te bekennen van zijn zwakke jeugd. Ik weet niet of mijn bastaard nu al zijn definitieve pakje aan heeft.

PROBEER HET EENS MET BANDVINKEN

door frater Roger Willems

1972 gaf me wel veel jonge goudmussen, waarvan er echter maar 2 volgroeiden. Was het door de agressiviteit van de oudjes? Of was mijn te grote bemoelzucht hiervan de oorzaak? Ik weet het niet!

Eén feit is zeker, nl. dat na het ringen telkens de jongen uit het nest werden gegooid. Daarom zocht ik in 1973 mijn geluk in het kweken van bandvinken. Ik begon met drie mannen, die op verschillende tentoonstellingen hun mannetje hadden gestaan. Nu nog een paar goede poppen gezocht, maar dit was niet zo eenvoudig. Ze waren allemaal veel te jong en moesten nog uitrusten. Zo werd het begin juli alvorens ze in conditie waren. Ik zette ze toen apart in grote voliëres samen met allerlei exoten, omdat ze veel te speels en niet nestvast waren. Nu begonnen ze alle drie ernstig aan nestbouw, waardoor ze een uitgeholde berkeblok namen. Eind juli had ik dus drie nesten jongen, nl. 3 eieren waarvan 2 jongen, 4 eieren waarvan 4 jongen en 5 eieren waarvan 5 jongen.

Ik had gelukkig een flinke voorraad miereëitjes in de diepvries, nl. 15 bussen, goed droog verzameld. Zo kregen ze tweemaal daags een zeer gevarieerd menu van miereëieren, witbrood met eivoer, universeel met enkele meelwormen en exotemengeling als zaad.

Ze groeiden flink, en ik hield bijna elke dag nest-

controle, wat volgens sommigen niet mag. Ik voedde wel na elke controle, en dan mag men wel iets meer. Ze vochten dan met blauwfazantjes en goudmussen voor het meeste voeder en vlogen telkens op en af naar het nest. Na \pm 1 maand vlogen ze uit, en het resultaat was: 1 van de 2, 3 van de 4 en 5 van de 5 jongen.

Begin augustus had ik een tweede koppel in een van de voliëres gezet, en dit gaf nog eens 4 jongen, waarvan er 3 volgroeiden.

De twee beste koppels gaf ik nog een kans, maar door koude en onvoldoende voedsel gaf dit slechts twee jongen. Batig saldo was dus 14 jongen. Mijn succes schrijf ik vooral toe aan de prachtige zomer, de overvloed van miereëieren en het zeer goed genomen eivoer. Intussen waren de tentoonstellingen begonnen en kon ik tevreden zijn met een gemiddelde van 88 punten. Volgens mij is de bandvink een zeer goede tentoonstellingsvogel. Men zal er geen wonderen mee doen, maar als men goede stamouders neemt waarvan de man een brede, regelmatige band heeft, hebben ook de jongen deze goede kenmerken en halen ze goede punten, zonder verrassingen en teleurstellingen. Het volgend jaar koppel ik nu de beste mannen en poppen van de verschillende nesten en hoop zo een mooiere en sterkere vogel te kweken.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

KORTE BERICHTEN

JAARVERSLAG 1973

Inmiddels zal uw afdelingssekretaris het jaarverslag 1973 alsmede de beschrijvingsbrief voor de algemene vergadering 1974 al wel hebben ontvangen. Deze algemene vergadering zal op 11 mei a.s. te Utrecht worden gehouden. Belangrijk voor u is de jaarvergadering die op 26 of 27 april in uw distrikt wordt gehouden. Gaarne uw gewaardeerde aandacht daarvoor.

STANDAARDEISEN KLEURKANARIES

De nieuwe standaardisen voor kleurkanaries zijn klaar. Gezien de eerste oplage niet onbeperkt is, u er al lang genoeg op heeft moeten wachten en u er bovendien in dit kweekseizoen nog veel plezier van kunt hebben, raden wij u met klem aan deze **DIREKT** te bestellen. U kunt dit doen door overmaking van een bedrag van f 6,- op giro 1148324 Ln.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom met vermelding van behalve uw naam en adres „Stand. Kleurkan.“ Direkt na overschrijving van dit bedrag wordt u een complete set toegezonden. U kunt deze opbergen in een zgn. ringband, welke echter niet wordt bijgeleverd.

DISTRIKTEN

Het telefoonnummer van de sekretaris van het distrikt Z.-H., de heer J. Kuiper, Hoogkamerlaan 120 te Rijswijk Z.-H., wordt gewijzigd in 070-942504.

OVERLEDEN

A. v. d. Nieuwenhuijzen, Best; H. Gatsonides, Marum; Mevr. de Wit-Fiege, Rijswijk; P. Kortekaas, Voorburg; A. Schenkel, Veendam; M. v. Best, Kaatsheuvel; K. Dekker, Stolwijk; F. v. d. Zwet, Roelofarendsveen; K. Lamers, Odiliapeel; N. v. d. Schans, Vreeswijk; M. v. Venrooy, Passart; A. W. de Haas, Veenendaal; P. Umans, Valkenswaard; J. Poel, Oldenzaal; G. v. d. Kamp, Wolfheze.

Dat zij rusten in vrede.

KEURMEESTERS

Tijdens het op 16 februari j.l. te Hilversum gehouden examen voor keurmeester kleurkanaries zijn van de 13 kandidaten de volgende personen geslaagd:

G. Ceelen, Kerkweg 107, Ouderkerk aan den IJssel, tel. 01808 - 301,

J. Matthijse, de Wittenhagen 17, Harderwijk, tel. 03410 - 4537,

G. Oosterhof, Kerkstraat 5, Kommerzijl Fr.,

A. v. d. Rakt, Correlistraat 34, Leeuwarden,

H. Rutten, Wardenaarstraat 35, Velsen.

Van harte gefeliciteerd, en wij wensen u nog vele prettige keurdagen.

De heer J. Heijboer te Oude Tonge, keurmeester tropen, is geslaagd voor het aanvullend examen

grasparkieten. Ook u van harte!

Mevr. Y. Vis-Terpstra is op eigen verzoek van de keurmeesterslijst afgevoerd.

De heer J. Storms is van Montfort verhuisd naar Hoofdstraat 23 te Posterholt.

De heer W. Langenberg te Boskoop heeft zich, zij het voor een beperkt aantal keuringen, toch nog weer beschikbaar gesteld als keurmeester tropen. De heer S. J. van Schie is telefonisch bereikbaar onder nummer 010 - 767547.

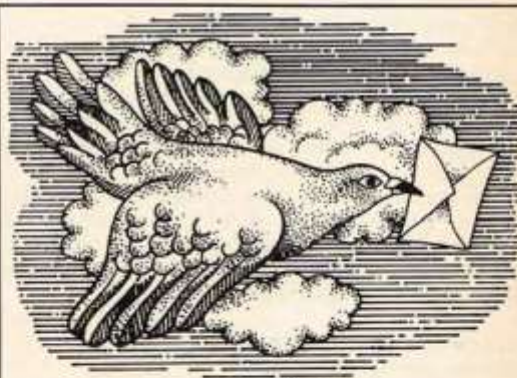
G. Stroeve, Almelo, woont nu Rietstraat 230.

DEZE EN ALLE VORIGE AANVULLINGEN C.O. WIJZIGINGEN ZIJN REEDS VERWERKT, DE NIEUWE KEURMEESTERSLIJST IS INMIDDELS NAAR DE SEKRETARIATEN VERZONDEN.

Unieke vakantiemogelijkheid

Te midden van vogelbroedplaats. Voor onbevoegden verboden gebied. Geheel vrij gelegen landhuis te huur. Bij bos, hei en natuurbad. Fietsen aanwezig. Alle comfort, tot 6 personen.

Bezet van 6/4 t/m 13/4 en 8/6 t/m 10/8.
Voor inlichtingen 04160 - 35840.

Santalina voor hoogvliegers

Een succesvolle kuur ter voorkoming van darmstoornissen. Symptomen zijn: mager worden, dunne afgang, lusteloosheid en rondbuikigheid (z.g. Belgische ziekte).

verkrijgbaar bij uw dierenzaak

geco Raalte

Platycercus ignitus

(Geoffroyus simplex simplex simplex)

Een ongeveer 23 cm grote vogel, die voorkomt in Irian Barat, het vroegere westelijk Nieuw-Guinea.

Voor het eerst werden ze in 1874 beschreven, nadat ze door dr. Meijer waren ontdekt in het Arfakgebergte op een hoogte van 1000 meter. Hun voedsel bestaat uit sappige vruchten.

Ze zijn moeilijk waar te nemen, omdat ze zich hoofdzakelijk ophouden in het dichte gebladerte van de bush bush. Tegen de avond komen ze te voorschijn, om hun plaatsen in te nemen in hoge slaapbomen aan de oevers van riviertjes.

**Margaretha's honingpapegaai
(Chamosyna margarethae)**

Eveneens een in Irian Barat voorkomende soort, die voor het eerst in 1879 werd beschreven. Mr. Cannon Tristram gaf ze de naam van de hertogin van Canaught.

Deze 20 cm lange vogels leven voornamelijk in bloesemdragende bomen. Met hun borstelige tong halen ze de honing uit de bloesems en leven verder ook nog van vruchtesappen. Beide soorten broeden in boomholten.

Helaas is er bitter weinig over deze vogels in de lectuur te vinden. Ze zijn zelden of nooit ingevoerd, laat staan dat er over het houden en kweken van deze soorten in gevangenschap een wijs woord kan worden gezegd.

Nog moeilijker bleek het overigens met de derde kleurplaat te zijn. De daarop afgebeelde vogels kunnen tot de familie van de platstaarten worden ge-

UIT DE WERKEN
VAN JOHN GOULD

BLAUWBAND
EDELPAPEGAAI
MARGARETHA'S
PAPEGAAI

PLATYCERCUS
IGNITUS

Blauwband edelpapegaai

rekend, maar dat zal u wellicht ook wel zijn opgevallen. Ze lijken zeer sterk op de Stanley Rosella, met dit verschil dat de kweel-wangvlek van de Stanley geel van kleur is. Voor de rest is er nagenoeg geen verschil.

Na veel zoekwerk bleek het de **Platycercus ignitus** te zijn, een kennelijk reeds lang uitgestorven soort, want zelfs in heel oude werken wordt er met geen woord over gerept.

John Gould daarentegen heeft ze beslist nog wel kunnen waarnemen, getuige de afbeelding die van zijn hand is. Met zeer veel gevoel voor het detail heeft hij ook deze soort aan het papier toevertrouwd, zoals hij er vele honderden heeft getekend en geschilderd.

Cevab

ERVARINGSKRABBELS

GEDULD MET OPAAL

door J. Foederer

Als we de laatste jaren de tentoonstellingen bekijken, zien we zeer weinig vogels in de opaaserie, en de weinige die er zitten, laten in de bevedering en in het zwarte pigment vooral in de groenserie nog veel te wensen over. Toch noemt men de opaalmutatie een der waardevolste mutaties van de laatste jaren. Door deze opaalfactor zou een prachtige nieuwe kleurscala kunnen ontstaan. Het zal bij de meeste liefhebbers wel gegaan zijn zoals bij mij. Te weinig geduld met de eigenaardige vederstructuur van vooral de groenserie in het opaal. Men schafte ze een jaar of zes geleden aan en kweekte prachtige jonge vogels, doch in de ruitijd begon de ellende.

Het steken en afknotten van de kleine en grote slagpennen en het bijna blijvend ruilen van deze veren maakten ze tot onooglijke vogels, laat staan tot tentoonstellingsvogels. Er zijn er zelfs bij die bijna niet kunnen vliegen, wat we toch minstens van een vogel mogen verwachten. Dit alles stond een ieder tegen, en ze werden zo vlug mogelijk weer opgeruimd. Met deze vogels kon men op de tentoonstellingen immers nooit successen boeken. Dit is mijns inziens de oorzaak dat de opaalfactor tot nog toe geen grote opgang kon maken. Toch is aan deze defecte bevedering veel te veranderen, maar wel met een paar jaartjes geduld. Door ze steeds met goede klassieke groene of blauwe te paren, wordt dit alles veel beter. Ik had vorig jaar reeds een o.r.-bronsivooropaal van 90+ punten. Maar ook deze, die

toch behoorlijk bevederd was, moet men nog een opaalpartner geven; beter nog is opaal vererfend. Eigenaardig is ook dat door de pastel of ivoorfactor in deze groene opaaserie te kweken, de bevedering ook aanmerkelijk verbetert.

Ook is het vreemd dat we bij de agaatserie veel minder last hebben van slechte bevedering, doch ook hier heb ik ervaren dat door agaats opaal \times agaats opaal samen te paren, de bevedering slechter wordt. De pastelfactor in het agaatopaal brengen, heeft weinig zin, daar deze factor de vogel niet veel verfraaid. De heer Beckman noemt de opaalmutatie de waardevolste mutatie van de laatste jaren. Ik geloof zeker dat dit juist is, als we maar het geduld kunnen opbrengen om de bevedering te verbeteren. Want welk een aparte kleur geeft de groen ivooropaal niet, indien alle goede klassieke facetten er worden ingekweekt? En ook die soort in het roud geeft een exotische aanblik. De goudagaatvoor opaal met zijn zachte, tere, groene tint lijkt reeds veel op parkietegroen. Nogmaals, we moeten geduld kunnen opbrengen om één kleur te gaan vervolmaken.

Een slechte goudagaat die te melig in de rug is, is ook niet mooi; zo is het ook met onze opalen. Alle klassieke facetten zijn nodig in deze vogels om ze echt mooi te doen zijn. Ik geloof zeker dat als we nog eens opnieuw zouden beginnen met opalen, met iets meer geduld, we dan een prachtige opaalselectie tegemoet kunnen zien.

3

KLEUR-KANARIE

door: H. J. Veerkamp

De kleurkanaries verdelen we in twee hoofdgroepen. De gepigmenteerde en de ongepigmenteerde groep. Tot de gepigmenteerden rekenen we alle kanaries waarvan de verschijningsvorm wordt bepaald door melaninekleurstoffen. De aanwezigheid van deze donkere kleurstoffen kan in volledige, maximale, of in verminderde, minimale, toestand voorkomen. Volledig bezit van melaninepigmentatie kunnen we toekennen aan de groene kanarie. Verminderde vorm van pigmentatie treffen we aan bij de isabelpastel. Tot de ongepigmenteerden, die wij meestal vetstofkleurigen noemen of blank, behoren de kanaries die geen melanine tonen in hun bevedering. Dit wil echter nog niet zeggen dat de vetstofkleurigen de melaninefactoren missen. Absoluut niet, de factoren zijn bij deze op non-actief gesteld, zij kunnen zich niet uiten doordat dit verhinderd wordt door een andere factor.

Voor de vorming van de melaninekleurstof is een zekere basisstof nodig. Deze basis wordt gevormd door enzymen. Bij volledige werking van deze elementen kan de ontwikkeling van melanine plaats vinden. Valt er nu 'n bestanddeel weg of dat dit non-actief is, kan er geen melaninevorming plaats vinden. De productie van de vetstofkleur, bijv. geel, vindt normaal doorgang. Dit heeft als gevolg dat we een vogel bezitten die alleen zijn vetstofkleur laat zien. De vorming van melanine in de ogen vindt wel plaats. De factor voor de melanine-ontwikkeling duiden we aan met E^+ enzymefactor. We zien al direct aan het gebruik van de hoofdletter dat de mutatie E dominant is over haar wildfactor E^+ . E wil zeggen geen melanineverschijning. In wezen bezit de E -factor een intermediaire werking. Dit zullen we gaan zien in de paringschema's.

Een gepigmenteerde heeft als formule $\frac{E^+}{E^+}$. De ongepigmenteerde $\frac{E}{E}$.

Onvolledige dominantie worden we gewaar bij de paring van een gepigmenteerde met 'n ongepigmenteerde. Het maakt geen verschil welk der partners $E^+ E^+$ of $E E$ zijn, de pigment of vetstofkleur doet ook niets terzake.

In formule als volgt, $\frac{E^+}{E^+} \times \frac{E}{E} = 100\% \frac{E^+}{E}$, bont.

De bonte nateelt kunnen we als volgt bezien enerzijds de werking van E^+ vorming en verschijning van de melanine, de werking van E stagneert de melaninevorming. Paren we nu twee bonten, dan zien we bont, gepigmenteerde en ongepigmenteerde verschijnen.

$$\frac{1E^+}{2E} \times \frac{3E^+}{4E} = 25\% \frac{1E^+}{3E^+} \text{ gepigmenteerd, } 50\% \frac{2E}{3E^+4E} \text{ bont } 25\% \frac{2E}{4E} \text{ ongepigmenteerd.}$$

Nu moet ik u er op wijzen dat bij deze uitkomsten het verhoudingsgetal het meest juist is bij de paring van de F₂ generatie, d.w.z. de paring van broer x zus. Daarbij zullen meerdere paringen moeten worden gedaan om te komen tot de verhouding, 1 : 2 : 1.

Het bontpatroon is bijzonder variabel, zelden zal een bonte kanarie precies zijn gelijke hebben. Om het eenvoudig te houden gebruiken we een lettersymbool (I-factor). De werkelijke toedracht is meestal gecompliceerder dan onze voorstelling van zaken. M.a.w. meerdere factoren zullen in dit proces een aandeel hebben. Daar weten we nog lang niet alles van.

De werking die ik u heb laten zien van de E⁺ en E-factor berust op 'n **onafhankelijke vererving**. Dit wil zeggen, dat deze factoren geheel onafhankelijk vererven ten opzichte van andere factoren die zetelen op een ander chromosomenpaar. Het maakt geen verschil of 'n onafhankelijk verervende factor bij de man of pop aanwezig is. Afhankelijk van de dominantie of recessiviteit zullen de onafhankelijk verervende factoren zich al of niet doen gelden in het phänotype. In de loop van deze artikelenreeks zal u dit wel duidelijk worden.

We kunnen nog meerdere paringen schematisch uitwerken.

Bont x gepigmenteerd.

$$\frac{1E^+}{2E} \times \frac{3E^+}{4E^+} = 50\% \frac{1E^+}{3E^+} \frac{1E^+}{4E^+} \text{ gepigmenteerd, } 50\% \frac{2E}{3E^+} \frac{2E^+}{4E} \text{ bont.}$$

Bont x ongepigmenteerd.

$$\frac{1E^+}{2E} \times \frac{3E}{4E} = 50\% \frac{1E^+}{3E} \frac{1E^+}{4E} \text{ bont, } \frac{2E}{3E} \frac{2E}{4E} \text{ ongepigmenteerd.}$$

Over het algemeen zullen we geen fokparen samenstellen van gepigmenteerden met ongepigmenteerden. We weten dat een kakelbonte nateelt ons deel zal zijn. Als t.t. vogel hebben zij geen waarde.

Maar soms kan het weleens noodzaak zijn om dergelijke paringen toe te passen. Bijv. om een bepaalde factor over te planten. Het heeft echter geen zin om reeds lang bestaande kleuren door elkaar te mixen. Om zilveragaat te fokken zullen we geen wit x agaat gaan kruisen. Of om wit te verkrijgen geen zilveragaat x geel. Dit maar als voorbeeld. De kleuren zilveragaat en wit zijn al zolang in de roulatie, dat deze vogels zonder veel moeite zijn aan te schaffen. Nu neem ik als een recent voorbeeld de Ivoortint.

Voor een jaar of vijf terug kenden we alleen de ivoor in de vetstofkleuren. Om de ivoortint nu als grondkleur over te planten in gepigmenteerd zat er niets anders op als de ivoorfactor over te hevelen. Het logische gevolg daarvan was een enorme bontvorming. Het resultaat is echter niet uitgebleven. Momenteel vinden we, alhoewel nog niet dik gezaaid, juweeltjes in ivoorgepigmenteerd, roze-ivooragaat, roze-ivoorisabel-pastel, roze-ivooragaatopaal enz. De kwekers die dit gedaan hebben en vooral volgehouden, kunnen met voldoening terugzien op hun experimentele kweek.

Op zo'n zelfde manier is jaren geleden de kleurkanariekweek op gang gekomen. Ook toen moest men wel wit x groen paren om uiteindelijk tot zo'n innige vermenging te komen dat dit resulteerde in blauw. De paring goudgeel x isabel was nodig om de goudisabel voor het voetlicht te brengen. En deze eerste goudisabel zal net zo'n openbaring geweest zijn als nu bijv. de zilveragaatopaal. De oudere kwekers hadden een voordeel, de mutaties en kleurcombinaties volgden elkaar niet zo snel op, men kon het nieuwe beter verwerken.

Nu de laatste jaren tientallen nieuwe kleuren zijn ontstaan wordt het vele liefhebbers weleens te moede. Uitdrukkingen zoals „ik kan het niet meer volgen" en „ik begrijp het niet meer", worden veel gehoord. Het valt inderdaad niet mee om alles te omvatten. En dan te bedenken dat dit hele evolutieproces is ontstaan uit de grauwoene kanarie. We zullen deze ongeslepen steen volgende maand onder de loep nemen.

404

INSECTICIDE **doodt insecten**
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

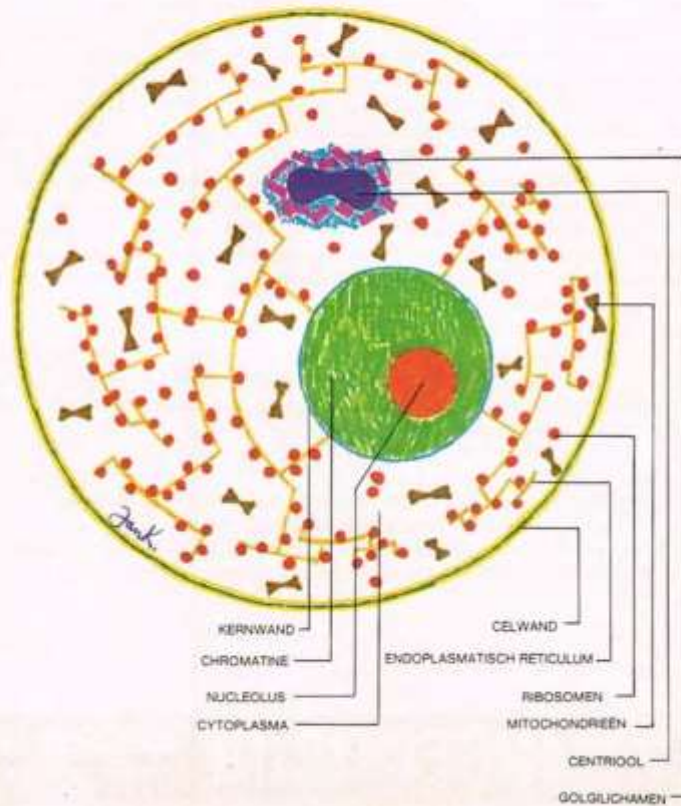
DE CEL 2

door: Jan K.

De bespreking van de afzonderlijke onderdelen van de cel wordt logischerwijs begonnen met de **CELWAND**

De celwand vormt de begrenzing van de cel, men zou kunnen zeggen dat het de muren van het kamertje zijn. Zoals op de doorsnee te zien is, bestaat de celwand uit drie lagen. Hij is opgebouwd uit een eiwitlaag, die aan beide zijden afgedekt is met een vetlaag; in doorsnee wil dat dus zeggen vet - eiwit - vet. De totale dikte van de celwand is ongeveer 0,0000001 mm; jawel, u leest het goed, het tienmiljoenste deel van een millimeter. Dit is natuurlijk áááákelig dun, maar toch heeft de celwand meerdere

functies! De wand is soepel en kan zich naar believen vervormen en dat gebeurt ook voortdurend. De wand is eveneens poreus, er kunnen stoffen van buiten naar binnen komen en er kunnen stoffen door de wand heen uit de cel verwijderd worden. Maar de wand bezit ook het vermogen om alleen die materialen binnen te laten die gewenst zijn, ongewenste dingen komen niet binnen. Toch heeft de celwand geen hokje met daarin een portier, maar de beschermende werking is minstens net zo effectief. Het is bijna onbegrijpelijk dat een zo dun vliesje een zo sterk ontwikkeld regelend vermogen bezit. De ruimte binnen de celwand is geheel gevuld met

CYTOPLASMA

Alle verder nog te bespreken onderdelen bevinden zich dus in het cytoplasma. Het cytoplasma is een half-vloeibare stof; de samenstelling is erg belangrijk. Er bestaat een grote variatie in de cytoplasma-samenstellingen, de samenstelling blijkt zich constant te vererven. Dit is voor de kwekers van bastaarden een feit waarmee geducht rekening moet worden gehouden en ik zal proberen uit te leggen waarom. De samenstelling van het cytoplasma heet het plasmotype. Bij de bastaarderding wordt aan een ongeveer gelijk chromosomenpatroon erg grote waarde gehecht. Men stelt dan ook meestal dat bij een gelukke bastaardkweek kennelijk de chromosomen van vader en moeder ongeveer gelijk waren. Dit kan in een aantal gevallen inderdaad zo zijn, doch dit is echter het belangrijkste. Van groter belang is het plasmotype van beide ouders; als de plasmotypes niet ongeveer gelijk zijn, kan op een gunstig resultaat niet worden gerekend. Bij een gelukke bastaardkweek kan dus worden gesteld dat de plasmotypes ongeveer gelijk waren. Een bevruchting is bij vogels met een verschillend plasmotype zeer wel mogelijk, maar in een wat later stadium zal de vrucht afsterven omdat de beide plasmotypes elkaar niet blijken te verdragen. Zelfs bij ouders met een bijna gelijk chromosoomgarnituur is het plasmotype van minstens evenveel belang; als het niet overeenstemt, zal de bastaarderding gedoemd zijn te mislukken. Dit is een aspect van de vererving waarbij de chromosomen nog niet aan bod zijn gekomen, en daarom ben ik daarop ingegaan. Het cytoplasma is constant in beweging, 24 uur per dag! Alle onderdelen van de cel drijven in het zich bewegende cytoplasma, en het lijkt een chaos, maar niets is minder waar. Er heerst binnen de celwand een volkomen en zeer strikte discipline, en de bewegingen geschieden op commando, in dit geval chemische commando's. Het transportsysteem in een cel heet het

ENDOPLASMATISCH REITCULUM

Omdat de naam zo ellendig lang is, geef ik u maar gelijk de daarvoor te gebruiken afkorting; in de biologie wordt gesproken van het ER. Op de doorsnee ziet u het ER getekend als een wijd vertakt kanalenstelsel, dat het best is te vergelijken met de buizenpost in een groot gebouw. De bouw van het ER is zeer gecompliceerd, allemaal kanaaltjes, kamertjes, gangtjes enz. enz. Via dit gecompliceerde stelsel wordt bijvoorbeeld voedingsstof naar de celkern getransporteerd, maar ook afvalstoffen uit die kern verwijderd. In het zich steeds bewegende cytoplasma lijkt het ER net een zeewier in de golfstroom. In en tijdens die bewegingen breekt het, groeit weer aan, vertakt zich, breekt dan weer en zo gaat dat bij voortduring. Het gehele transportsysteem werkt op opdracht. Als er een signaal gaat branden voor bijvoorbeeld glucose, wordt er onmiddellijk glucose geleverd op de plaats waar dat gewenst is. Dit is natuurlijk een erg simpele voorstelling van zaken; in werkelijkheid is dit verre van simpel. Zoals u kunt zien op de doorsnee heeft een groot aantal ribosomen zich gehecht aan het ER. Deze ribosomen zullen in de volgende aflevering behandeld worden. Tot volgende maand!

DE COMTENTOONSTELLING TE ANTIBES

door J. Kuiper

Antibes, 10 februari 1974.

Aan mijn voeten een diepblauwe Middellandse Zee, naast mij een in volle bloei staande mimosa, in de verte is nog juist de sneeuw te zien over de kruinen van de palmen en het zonnetje is weldadig warm op m'n blote armen als ik op de boulevard van Antibes dit artikel zit te overpeinzen. Een terugblik op de Wereldkampioenschappen, aan de mensen die er niet waren, vertellen hoe het was. Het was geweldig! Het evenement vond plaats in een nieuw, modern congresgebouw, dit toch lang niet kleine gebouw was van onder tot boven gevuld met vogels en bloemen, kosten noch moeite zijn gespaard om de bezoeker een ronduit overweidende vogelshow aan te bieden. De befaamde Franse rozenkweker Meilland presenteerde een duizendtal rozen van absolute topkwaliteit, citroenen sinaasappelbomen van twee meter hoog met natuurlijk de vruchten eraan omzoomden de aangelegde borders, bloeiende hibiscus op een onderstam geënt en daardoor in drie kleuren bloeiend

Het mooie tentoonstellingsgebouw

en tussen dit geheel een uitgelezen collectie papegaaien, ara's en kaketoets, magnifiek. En dit was slechts de entree! Op de drie etages daarboven waren de wedstrijdvogels opgesteld, de helft in de grond liggende kelderetage was geheel in beslag genomen door de verschillende zangvogels en het secretariaat. Een zaal met harzers, een tweede zaal met waterslagers en een derde, wat kleinere zaal geheel gevuld met de Spaanse Timbrado's. De keuring van de wedstrijdvogels vergde vier dagen, een mengelmoes van talen klonk van achter de keurtafels. Voor Nederland keurde de heer Butter een deel van de zangkanaries, het verdere keurteam was samengesteld uit Fransen, Engelsen, Belgen, Duitsers, Italianen en Zwitsers. De Spaanse keurmeesters keurden de Timbrado's, deze zangvogels worden bijna uitsluitend in Spanje gefokt en tentoongesteld. Op de eerste etage een uitgelezen collectie kleurkanaries, op de tweede een uitge-

Op het dak en in het restaurant wordt druk gecontereerd!

„Gewone“ bezoekers waren er ook!

breid assortiment tropen en bastaarden, de derde etage herbergde de parkietachtigen en de postuurkanaries. De vierde etage bestond voor het grootste gedeelte uit een daktuin met een vijver(!), voor deze gelegenheid gevuld met een jonge zeehond, wat pelikanen en uiterst vermakelijke pinguïns. Het voederen van deze dieren was een waar spektakel waarvoor vele bezoekers zich naar boven begaven. Al met al, een geweldige show! Het COM-bestuur was vrijwel voltallig aanwezig, een groot aantal autoriteiten gaf acte de présence. Tijdens de indrukwekkende prijsuitreiking ging een golf van enthousiasme door de zaal bij de bekendmaking van het feit dat de beide Nederlandse organisaties werd verzocht om ELF wereldkampioensprijsen in ontvangst te komen nemen. Dat het gespeelde Nederlandse volkslied een vrije impressie van „Wie Neerlands bloed“ bleek te zijn doet natuurlijk niets af aan de opmerkelijk goede kwaliteit van de totale Nederlandse inzending. Op zulke momenten voel je je wel erg een Nederlander, trots op zijn kwekers en zijn organisaties. De convoyeurs hebben weer handen vol werk gehad, zij werden

daarin bijgestaan door een met volle inzet werkende vogelclub. De leden van de Club d'oiseaux d'Antibes/Juan les Pins hebben zich het vuur uit de sloffen gelopen om alles te laten draaien, onvermoeibaar en met groot enthousiasme. 18.000 bezoekers hadden de tentoonstelling bezocht toen het uur van sluiten aangebroken was, wat gebleven is, is de herinnering. De herinnering aan een vogelfestijn met een internationaal karakter; dit internationale karakter bleek geen enkele belemmering te zijn voor het ontstaan van een samenwerkingsteam, bereid om te doen wat moest gebeuren, de landsgrenzen blijken dan volkomen te vervagen. Daarom, arriveredici Tosca en Paolo Cirgenti, bonjour Madame en Monsieur Barelrier, auf Wiederseh'n Emilie en Karl Schweitzer, tot ziens Maurice van der Hoven en vriend Hendrixx, good luck Frank en Dora Draper, Maureen en Charlie Stevens, tot ziens Jan en mevr. van Liempd, au revoir Jean-Luc Koenig, buenos dias Sign. de Lillo, tot ziens vriend Bootsma en Paul Kwast. Ik zal jullie missen, hopelijk treffen wij elkaar het volgend jaar opnieuw, maar dan in MECHELEN.

Kooien, kooien, kooien!

ELF WERELDKAMPIOENEN

Dat de Nederlandse inzending op de C.O.M. Wereldtentoonstelling in Antibes zeer hoge ogen heeft gegooid getuige de ondervolgende ERELIJST der kampioenen.

J. van Bakel, Deurne, ANBvKV, stam zilverbruine kanaries

C. E. van Berkel, Bergen op Zoom, NBvV, rijstvogel

J. Koekoek, Apeldoorn, NBvV, bastaard zonder kanariebloed

H. Koster, Ottersum, NBvV, grasparkiet

C. Loos, Halsteren, NBvV, elegantparkiet

C. Meilssen, St. Willebrord, NBvV, stam bastaarden met kanariebloed

P. Rook, Capelle a.d. IJssel, NBvV, stam japanse meeuwen

J. Suiker, Venlo, ANBvKV, Yorkshirekanarie

W. Schoremans, Waubach, ANBvKV, bastaard

J. P. te Winkel, Brummen, ANBvKV, stam diamantvinken

A. Wijgerde, Kaatsheuvel, NBvV, stam zebra vinken.

Vervolgens waren er nog een groot aantal tweede en derde prijswinnaars. Beslist een prachtig resultaat. De inzending betrof in totaal bijna 500 vogels.

ALLE KAMPIOENEN EN ANDERE PRIJSWINNAARS ONZE HARTELIJKE EN WELGEMEENDE GELUKWENSEN.

**Klein
vogelijn op
groene tak
uw verenkleed
ziet dof en
zwak**

Bij een slechte rui of bij misvormingen van de veren, zullen kooi- en volièrevogels niet te horen krijgen dat ze mooi zijn. Vogel Murnil geeft ze weer een mooie en glanzende bevedering. Naast Biotine, het belangrijke vitamine voor de veren, bevat Vogel Murnil ook aminozuren als bouwstenen van dierlijk eiwit.

Iets dat uw vogels behalve plantaardig eiwit tevens nodig hebben. De behoefte aan zowel Biotine als dierlijke eiwitten (Vogel Murnil®) neemt vooral tijdens de broed- en ruiperiode* toe. Behalve voor een gezonde bevedering zorgt Vogel Murnil dan ook voor betere broedresultaten.

Verkrijgbaar in de dierenspeciaalzaak.

*) Geef uw vogels in deze perioden ook Vogel Pecutrin®, voor de zo broodnodige vitaminen, sporenelementen en mineralen.

vogel murnil...
voor 'slands mooiste vogeltjes.

BAYER NEDERLAND B.V., DIVISIE BAYER FARMA, MIJDRECHT.

ERVARING MET EEN APART SOORT NECTARDRANK

Voor pas geïmporteerde nectarachtige vogels, zoals kolibries, nectarvogels (de Afrikaanse en Aziatische soorten), suikervogels, bloemenpikkertjes enz. is de nectardrank die ik hieronder voor u ga beschrijven een ideaal middel om uw kostbare en meestal zeldzame vogels in het leven te houden.

Eerlijkheidshalve wil ik wel vermelden, dat ik deze drank voor het grootste deel niet zelf heb bedacht, maar de heer Van Perlo uit Odijk, een man die kolibries kan houden als geen ander!

Ik heb nu echter ook nogal ervaringen met deze drank, zodat ik u ook wil laten profiteren van het recept, waarmee ik prima ervaringen heb opgedaan.

Eerst zal ik de beschrijving van deze nectardrank geven, daarna welke vogels bij mij deze drank krijgen en welke ervaringen ik hiermee heb gehad.

Per 600 cc handwarm water uit de geiser: 50 gram glucose „Dexteropur”, 15 gram Bëbiron B. van Nutricia + 5 gram Protifar, eveneens van Nutricia, verder nog een mespuntje of theelepelpuntje cacao - gistocal - engevita gistvlokken - stuifmeel - 3 theelepels Claus insektenvoer; alles bij elkaar 5 gram in totaal.

Bij aanwezigheid van rietsuiker en vleesextract dit als volgt toevoegen:

3 theelepels rietsuiker en een theelepelpuntje vleesextract. Dit geheel malen in een oude koffiemolen en later in water oplossen. Hierbij voeg ik naar eigen smaak 2 theelepels Fellganz toe, daarna wordt het geheel door een mixer behandeld en het is klaar voor gebruik. Als de oplossing klaar is, moet ze altijd in de koelkast bewaard worden, want ze bederft heel snel. Vooral 's zomers bij hete dagen raad ik aan zo weinig mogelijk klaar te maken, want binnen enkele uren is het bedorven. Het gemalen poeder is gemakkelijk voor enige dagen klaar te maken, zolang er geen water bij komt is het in de koelkast goed te bewaren. In vloeibare vorm echter mag het

nooit langer dan drie dagen staan en bij heel weer hooguit 1½ dag (ook in uw koelkast).
Wat is Dexteropur?

Dexteropur is glucose van een grote zuiverheid; deze glucose wordt uit maïszetmeel bereid en wel op een heel bijzondere wijze, wat van buitengewoon belang is vanwege de toepassing als voedingsmiddel van hoge calorische waarde: honderd gram dexteropur geeft toch 400 calorieën. De glucose neemt nog een grotere waarde in, omdat ze nl. het enige voedingsmiddel is dat onveranderd de darmwand passeert en onafhankelijk van de spijsverteringsfermenten geresorbeerd wordt. Bij zwakke en zieke vogels is dit natuurlijk van groot belang, vooral als we kijken naar de zeer snelle spijsvertering bij onze nectarvogels.

Om de proteïnen wat op te voeren, raad ik aan een klein maatje Protifar door de oplossing te doen; het kan nl. weleens gebeuren dat de vogels te zwak zijn om ander dierlijk voedsel tot zich te nemen, en ik vind persoonlijk Protifar hiervoor het beste hulpmiddel.

Deze nectardrank moeten we als hoofdvoedsel zien voor nectaretende vogels. Ik wil echter wel aanraden 's avonds een lichtere oplossing te geven van een bepaald soort dat uzelf preferereert. Dus als 's avonds de nectarglaasjes leeg zijn, geef ik o.a.:

1 eetlepel Roosvicee, 1 eetlepel druivesuiker, 1 theelepelpuntje Fellganz, 1 eetlepel acacia-honing (dit naar eigen keus).

Het geheel moet opgelost worden in handwarm water met een inhoud van 500 cc.

Ook geef ik af en toe 1 eetlepel stimulite 1 eetlepel koffiebloemsemhoning, oplossen in 500 cc handwarm water.

Verder krijgen de vogels bij mij 's ochtends wat diepvriesmiereëieren en heel kleine beetjes fruit, dit te zamen in een klein bakje.

Welke vogels krijgen dit bij mij als hoofdvoedsel?

Een viertal nectarvogels, zoals: 1—0 bruinkeelhoningvogel (*Anthroptes malencensis*), 1

—1 halsbandhoningvogel (*Anthroptes collaris*), 1—0 regenbooghoningvogel (*Cinnyris mariquensis*), 1—1 elegant suikervogel (*Cyanerpes licidus*).

Deze vogels kocht ik nl. toen zij geheel op dit voer gezet waren; nu heb ik ze ruim een half jaar en in dit half jaar ben ik ze langzaam aan het wennen vaster voedsel tot zich te nemen. Hiervoor gebruik ik o.a. de mierenaitjes, een klein stukje appel, peer, tomaat en nu de laatste tijd wat aalbessen. In de natuur eten immers de nectar- of honingvogels naast nectar ook veel insecten en soorten bessen.

Als bijvoer geef ik deze nectar af en toe aan de volgende vogels: verschillende soorten brilvogels (*Zosterops*), enkele organisten (*Euphonis*), 1—0 suikerdiefje (*Coereba flaveola*), 2—2 blauwe suikervogels (*Cyanerpes cyaneus*), 1—1 geelvoetsuikervogels (*Cyanerpes nitidus*).

Al deze vogels zijn in een prima conditie en de elegant- en geelvoetsuikervogels baltsen soms om hun vrouwtjes bij het leven. Dit bewijst toch dat zij in uitstekende conditie verkeren, want waar zie je baltsende suikervogels?

MIJN BELEVENISSEN MET JACARINIVINKEN

door A. Volkers-de Ruiter

Dat de Jacarinvink een te weinig bekende vogel voor de beginner is, hoop ik met dit artikel duidelijk te maken. Hun wetenschappelijke naam is *Volatinia jacarina*, en ze behoren tot de familie der gorsachtigen (*Emberizidae*), „stam” *Tiaridini*. Ze komen voor in Midden en Zuid-Amerika. Zij zijn ongeveer 11 cm groot. De man is donkerblauw tot zwart toe, heeft aan binnenzijde van de vleugels witte veren, een donkere bovensnavel en een iets lichtere ondersnavel. De pop is bruin van boven, aan de onderzijde crème met bruine strepen. Ze heeft een donkerbruine bovensnavel en een hoornkleurige ondersnavel. De man maakt in de broedtijd sprongen van de tak waarop hij zit van ongeveer 1 m, en klappert daarbij soms met de vleugels. Hij maakt daarbij een geluid dat op „tsjuk” lijkt. Het contactgeluid tussen de vogels is een meestal tweemaal herhaald „tsjik-tsjik”. Ze hebben bovendien nog een alarmgeluid, dat op het rik-tik van het roodborstje lijkt, maar iets langzamer is. De Jacarinvinken die ik heb, weten wat een kat is, want als deze in de buurt was, sloegen ze alarm met dit geluid. De pop legt in de broedtijd ten hoogste drie lichtblauwe eieren in één broed, die ca. 12 dagen bebroed worden door haar. Als de jongen pas uit zijn, zitten pop en man ook wel samen op het nest. Ze voederen beurteelings. De jongen vlogen bij mij na 9 dagen uit. Ze zijn dan donkerbruin en ze hebben dan nog geen staart. Het is moeilijk ze in de eerste dagen na het uitvliegen te vinden, want ze hebben een natuurlijk gevoel voor camouflage. In het nest zijn ze donkerblauw met een gele rand rond de snavel. De jongen worden eerst met insecten gevoerd, maar al gauw wordt er ook senegalgierst in het voedsel voor de jongen gedaan. In één voliëre vingen de ouden zelf veel insecten, in de andere waren ze bijna geheel aangewezen op het levend voer dat ik ze verschafte. Er stonden flessen met *Drosophila*’s in de buurt,

terwijl ik voor meelwormen zorgde. Eerst liet ik die heel, maar ze wisten dan niet goed wat ze daarmee aan moesten en het was een koddig gezicht om te zien hoe ze probeerden een hele meelworm in een snaveltje van een pasgeborene te stoppen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik niet goed weet hoe dat nu afliep; ik geloof dat ze de meelworm stuk maakten en hem dan uit de krop voerden. De jongen maken een metaalachtig soort bedelgeluid. 14 dagen na het verlaten van het nest zijn ze wel zelfstandig. Prompt 1 maand na het eerste ei van het eerste broedsel begint de pop met het tweede broedsel. De jongen lijken in het begin op de moeder, na ongeveer 3 maanden kan men zien wie er mannen zijn aan blauwe vlekken op de borst, maar het duurt langer dan 10 maanden voor ze helemaal op kleur zijn.

Zoals ik in het begin al indirect zei, zijn Jacarinvinken heel goed voor iemand die begint met vogels. Ik had ze voor het eerst in m'n tweede kweekjaar. Oorspronkelijk had ik me één pop aangeschaft met de bedoeling haar te laten huwen met een man Grote Cubavink die ik had — deze behoort ook tot de *Tiaridini* — maar waarbij ik geen popje kon krijgen. Dit was dec. 1971. In diezelfde tijd hoorde ik dat ergens een paar te koop was en dat heb ik toen gekocht. In het vroege voorjaar van 1972 zag ik nog ergens een Jacarinvink-man en die heb ik toen ook gekocht, zodat ik twee paren had. De laatst aangeschafte man was al broeds (dit was in mei 1972). Omdat de Grote Cubavink al broeds geweest was en het al „over” scheen bij hem, heb ik geen pogingen meer gedaan tot bastaardering met de Jacarinvink.

De twee paar Jacarinvinken werden in een buitenvoliëre gedaan, afm. 2 x 3,70 lang, 1,90 m hoog, waarvan een gedeelte als nachthok was getimmerd, n.l. op een hoogte van 50 cm boven de grond, 1 x 1,50 m, 1,50 m hoog. Dit nachthok is nooit een succes ge-

*ONZE DURE VOGELS
HEBBEN BEHOEFTE AAN*

VETTE KORREL

*GESCHIKT VOOR
INSECTEN- EN
VRUCHTEN-ETENDE
VOGELS*

*ZOALS SPREEUWEN,
LIJSTERS, HERELS,
BEO'S ETC.*

PRIJS f. 2,35 PER KG.

**
UW WINKELIER HEEFT HET.*

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

**1e klas Engelse import
Postuurkanaries**

**o.a. Glosters, Borders, Norwicks,
Yorkshires, Lizards, Fife Fancy, Friseés.**
Tevens kleurkanaries, parkieten,
tropische vogels.

's Zaterdags gehele dag, andere
dagen volgens afspraak. Niet op
zondag. Verzending rembours.
Brieven met betaald antwoord.

DE VOGELSPECIALIST, Import-Export
Panweg 66 - Zeist - Tel. (3404) 18276

NEOFLEX E-3-X

Het betere en langdurige
insektenbestrijdingsmiddel
voor volières en hekken.
Geef Uw vogels een tehuis
vrij van mug, vlieg en luis.
Verf daarom met **NEOFLEX**
U staat perplex.
Een milieubewuste verf -
sputmiddelen overbodig.
Verkrijgbaar via Uw winkelier.

Handelsonderneming
"INTERCHEMIC"
Rijksweg 25a - Linne.
Telefoon 04746-2386

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor
pelsdieren, pluimvee en vogels - Voor-
fronten in alle maten - Tevens opvouw-
bare kooien voor honden, katten, duiven,
papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 126 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

Rotabator

de nieuwste Canadese
doorzichtige broed-
machine - met keer-
inrichting - voor 28
kwartel - 20 dwerg-

hoender of fazanten - 14 hoendereieren.
Tevens kunstmoeder voor het opkweken.
fl. 95.- franko - 40 w 220 V. met micro
thermostaat. Folder op aanvraag.

Van Waardhuizen Leiderdorp - v. d. Valk Boumanweg 204 telefoon 01710-3 08 37

Amerik. elektr.
broedmachientje
voor 18 kwartel-
eitjes of andere
met handleiding.

fl. 30.-

franko remb.
Vele
dankbetuigingen

weest, want geen vogel wil er in 's nachts, ook niet in het vorige (m'n eerste) kweekseizoen. In deze voliëre (vol. A) zaten al een paar groenlingen, die in het vroege voorjaar in de voliëre gestopt waren. Met de twee paar Jacarinivinken deed ik er nog een paar paapjes en een stel edelzangers bij. Al gauw heb ik de paapjes er weer uitgehaald. De mannen Jacarinivinken vochten toen veel, en daarom werd de tweede man ook uitgevangen en in voliëre B (vol. B) gedaan. Deze voliëre (1 x 1,50 bij 2,10 m hoog) stond tegen het schuurtje aan, waarvan een gedeelte als vogelverblijf was afgetimmerd. Vol. B stond in verbinding met deze ruimte door middel van een tunnel van voliëregas, die door een gat in het raampje van de schuur en een gat in vol. B was geschoven. In deze combinatie zaten al een stel brillenvogeltjes (twee poppen w.s.), een paar edelzangers en de paapjes.

In vol. A zaten dus nu twee popjes Jacarinivinken, een man Jacarinivink, een stel edelzangers en een paar groenlingen. Op een morgen in mei zag ik een vogeltje aan de voliëre hangen, dat bij nadere beschouwing een van de popjes JV bleek te zijn. Een vangkooitje werd uitgezet, maar er werd de hele dag niets gevangen. Ook werd er voer bij de voliëre gezet. De volgende morgen zat het beestje vlak bij de keuken op de grond rond te scharrelen. Het was er dus nog wel. Nog steeds had ik hoop om met het vangkooitje het popje te vangen, dus verder verzoon ik geen andere listen, tot 's middags bleek, dat nu alle JV's buiten de voliëre waren. Nu werd het plan gesmeed op de JV-man uit vol. B als lokvogel in vol. A te zetten, nadat alle andere vogels in het nachthok waren opgesloten. Aldus gehandeld, d.w.z. de edelzangers en groenlingen in het nachthok van vol. A gejaagd. Toen een Duet-kooitje gepakt en de JV-man uit vol. B gevangen en in het Duet-kooitje gestopt. De kooi opge-licht... en de vogel was gevlogen, omdat de klemmen van de plasticbak los zaten. Weg man JV. Omdat ik intussen begrepen had, dat hij misschien wel terug zou komen, werden alle andere vogels van vol. B in de schuur opgesloten door een prop papier in de tunnel van gas te doen en daarna werd het buiten-gedeelte van vol. B helemaal open gezet. Zelf naar binnen en vanuit de keuken de zaken in de gaten houden. Al gauw zat de 2e man JV weer in de buurt, want je hoorde z'n baltsroep in de struik bij vol. B en na ca. 20 minuten zat ie ook weer in vol. B. Gauw naar buiten gesneld en van de gelegenheid gebruik gemaakt dat de vogel niet precies de ingangen en uitgangen wist, de boel gesloten. Nu opnieuw in het Duet-kooitje gedaan, maar nu goed, en de 2e man JV als lokvogel in vol. A gezet. De deur van vol. A werd open-gelaten en binnen een half uur was de familie weer binnen. Ik ben er nu echter van overtuigd, dat het zonder lokvogel ook gegaan zou zijn.

De oorzaak was intussen ook gevonden: gedurende de winter, toen vol. A onbezet was, hadden muizen vlak bij de grond op verschillende plaatsen gaten in het dubbeltjesgas gevreten. Bij hun gescharrel op de grond waren de Jacarinivinken via deze gaten naar buiten gestapt.

De tweede pop JV in vol. A werd nu ook uitgevangen, omdat het wel duidelijk werd, dat één pop uit vol. A gepaard was aan een man en dat de 2e pop echt te veel was.

Een man had in vol. A in een spirea op een hoogte van ca. 40 cm van de grond van watten een nest gemaakt. De watten waren bij louter toeval in de voliëre, n.l. om flessen met drosophilavlegjes af te sluiten. De pop bouwde het nest van binnen af met dunne vezeltjes. De man versierde het nest rondom nog weer met wattenflarden. Toen pop 2 uitgevangen was, ging pop 1 direct broeden. Het bleek me toen pas, dat er al drie eitjes in het nest lagen. Misschien lagen ze er al enige tijd. Als aankomend kweekstertje had ik echt nooit gedacht, dat vogels zo maar in mijn voliëre zouden gaan broeden. Dit was 10 juni 1972.

Hierbij zij nog vermeld, dat vol. A intussen van een echte schrikdraadinstallatie voorzien was. Iedere nacht klommen katten via het gaas naar boven, met de beruchte gevolgen. Er werden twee draden gespannen, één op een hoogte van ca. 1 m, de andere er 10 cm boven. De ene draad werd met de ene pool, de andere met de andere pool van de installatie verbonden. De draden stonden beide onder stroom, zulks in tegenstelling met wat de leverancier verwacht had, n.l. dat één draad onder stroom zou staan, terwijl de tweede stroomloos zou zijn. Bij aanraking van de beide draden zou men dan alleen een stroomstoot voelen. Dit bleek echter niet het geval te zijn: beide draden stonden onder stroom. Dit was natuurlijk nog beter. Het „onder stroom staan” moet opgevat worden als volgt: gedurende een fractie van een seconde gaat er een stroomstoot van enkele duizenden volts door de draden. Later werd vol. B ook in het circuit opgenomen. Het is een afdoend, doch duur middel tegen katten en verzekert een goede nachtrust aan vogels en hun houders. Terug naar de voliëres van binnen. In vol. A gingen de groenlingen ongeveer gelijk van start met broeden als de JV's: op 14 juni waren hier 4 jongen uitgekomen van de 6 eieren.

Het andere stel JV's zat nu in vol. B met de edelzangers, de brillenvogeltjes en de paapjes. De brillenvogeltjes gingen nu ook met watten werken. Dit hadden ze vorig seizoen ook gedaan, maar toen was er verder niets gebeurd, zodat ik ze niet al te serieus nam. Prompt begonnen de JV's en de edelzangers hiermee ook te sjouwen. Zien bouwen doet bouwen, gold hier zeker. De toestand was hier echter niet zo goed, er werd veel ruzie gemaakt en toen heb ik maar een prop papier

gedaan in de verbindingstunnel tussen het binnengedeelte en het buitengedeelte van vol. B. In het binnenhok zaten nu de brillenvogeltjes met de paapjes, buiten het stel edelzangers met de JV's. Er is toen in dat buitengedeelte een flink robbertje gevochten en ik ben toen hard weggelopen. Toen ik weer eens ging kijken hadden ze allemaal een kale plek op hun kop, maar verder ging het prima. Boven in de voliëre op een hoogte van 1,90 m zat aan de ene kant de JV in een draadnestje met touwnestje, aan de andere kant in een zelfde toestand de pop edelzanger. Verder had de edelzanger verordeneerd, dat de JV's niet in het bovengedeelte mochten komen, behalve dan in het nest, maar dat hij zelf overal mocht komen.

In vol. A werden op 22 juni 2 jongen geboren, het derde ei kwam niet uit, in vol. B 3 jongen op 27 juni, die resp. op 1 en 6 juli „uitvlogen“. Ik had in vol. B nog diepvries miereneieren gegeven, maar deze werden niet gegeten. Ook aten de JV's geen luis, althans niet de zwarte, die volop op distel aanwezig was. Wel aten de edelzangers die luis. Ik heb maximaal 40 meelwormen per dag per paar gevoerd. Deze moesten van tevoren gereed gemaakt worden, omdat zowel mijn man als ik buitenshuis werkzaam zijn. Universeevoer werd niet gegeten, wel gekiemd zaad.

Op 10 juli was er in vol. A weer het eerste ei, in vol. B waren er op 16 juli 3 eieren. Vol. A: op 24 juli al flinke grote jongen, op 25 juli in vol. B 1 jong. Op 30 juli vliegt in vol. A het 1e jong uit, op 3 aug. in vol. B. Vol. A: op 14 aug. wordt er gebroed in een nieuw nest, dat zich achter een bos hei tegen de muur bevindt op ongeveer 2 m hoogte. Het oude nest was stuk geraakt. Op 23 aug. zijn er 2 jongen (3 eieren), doch deze heb ik, nadat ze uitgevlogen waren, nooit meer gezien. Na veel zoeken vond ik er eindelijk één, dood, nog zittend op een tak van een struik, met de ogen en het snaveltje eraf gevreten door de muizen. Het andere heb ik niet kunnen vinden. Het zijn echt geen ratten geweest. Nadien heb ik de jacht op de muizen pas goed geopend.

In vol. B ging het ook minder fortuinlijk. Van het 2e broedsel was er één uitgevlogen jong achter een fles met bananenvliegjes terechtgekomen, onbereikbaar voor de ouders, en van de honger omgekomen. Ook gaat er hier een „gewoon“ dood.

Intussen hebben de edelzangers in deze voliëre uit 3 eieren één jong gekregen (2 onbevuchte eieren). Daarna was er nog een broedsel dat door mijn toedoen verloren ging (ik gaf er een tik tegen, één ei vloog uit het nest, en dat was nu weer net het enige bevruchte ei van de drie), en nu waren ze met het 3e broedsel bezig. Er waren twee jongen, waarvan er al één in het nest doodging. De overgeblevene kwam op 30 sept. van het nest, terwijl op 22 sept. de jongen van de JV's uit het nest kwamen. Dit ging niet goed, want

het edelzangerjong zat ook ergens op de grond of er vlak bij, zodat de ouders vrij veel beneden moesten zijn, waarbij ze dan meenden in conflict te moeten komen met de Jacarinivinken en hun jongen. Toen besloot ik het hele gezin edelzanger uit te vangen. Tot overmaat van ramp liet ik echter de man glippen. Dit was zondag 1 okt. Ik had bij J. Nicolai gelezen, dat je heel goed edelzangers, als ze een nest hebben, vrij kunt laten rondvliegen, zodat ik de moeder nog niet opgaf, maar wederom alle luiken van vol. B openzette (de moeder en het jong had ik naar binnengebracht). Dat de JV's terug zouden komen, daaraan twijfelde ik niet eens. De hele zondag naar het beest uitgekeken, maar geen vader edelzanger gezien. De volgende dag ook niet.

Edoch, 3 okt. – ik had vrij – zag ik de edelzanger op vol. A zitten, waar hij het vorig jaar in verbleven had. Direct hebben m'n man en ik toen een kooi buiten gezet met vrouw en kind erin en dat had hij gauw in de gaten. Toen kon ik tot m'n groot genoegen belevon dat vader edelzanger in een struik in de tuin zat te zingen, terwijl z'n vrouw en kind in een kooi op het plat stonden. Met een touwtje aan het deurtje heb ik hem toen weer gevangen. Toen ik op zondag 1 okt. alle luiken van vol. B openzette, vlogen ook de JV's eruit, behalve één jong, dat achterbleef. No. 1 zat ergens aan de overkant van de sloot, no. 2 in een struik vlakbij vol. B. No. 1 is direct verloren gegaan: na die ene dag heb ik het nooit meer gehoord of gezien. Waarschijnlijk hebben de ouders het niet vlug genoeg gevonden de volgende dag en is het omgekomen van honger. No. 2 zat dan hier, dan daar in de tuin. No. 2 en 3 werden goed door de ouders gevoed. De ouders kwamen braaf meelwormen en zaad eten in vol. B. Als je er echter aan kwam, vlogen ze snel uit vol. B weg. JV's vliegen niet hoog en niet erg ver. De vlieghoogte was ongeveer 5 m. Ook zaten ze niet boven in een top van een boom, maar liever dicht bij de grond in een struik. No. 2 is nog verloren gegaan, alleen het derde is overgebleven en dat heb ik op een goed moment uitgevangen (het was intussen ook uit vol. B gegaan, maar kwam ook steeds weer terug om te eten), toen het zich bevond in het nachthok van vol. B – ik had intussen de prop papier die de verbinding afsloot, verwijderd. In het nachthok zaten toen alleen nog maar de twee brillenvogeltjes. Deze kwamen niet in het buitengedeelte van vol. B toen ik de prop uit de tunnel gehaald had: ze bleven in het binnengedeelte.

Het stel JV's uit vol. B heeft toen nog in de vrije natuur, op ongeveer hemelsbreed 100 m van ons huis verwijderd, een nest gebouwd laag bij de grond (ca. 40 cm) op een terreintje, dat als opslagveldje voor de plantsoendienst van de gemeente diende. Er stonden wat struikjes en boompjes en verder was het er wild. Ik moet een vrij lange omweg maken

om er te komen. Na drie keer observeren heb ik het nest tenslotte gevonden. Ik keek de pop op het nest in de ogen. Eerst vloog ze niet weg, alleen toen ze begreep dat ik haar zag, vloog ze op. Ik zag toen 2 jongen liggen, pasgeboren. Dit was op 1 nov. Er werden toen heel wat meer meelwormen verorberd. Nu aten echter de mezen ook mee en ik zette 's morgens meelwormen bij tientallen klaar. Na 1 nov. 1972 heb ik niets meer van het nest gezien. Ik werk overdag en het werd toen al vroeg donker en laat licht, zodat er op werkdagen niets van bezichtigen kwam. Na de storm van 13 nov. ben ik het nest gaan zoeken, maar ik heb het niet kunnen terugvinden. Het was alsof het er nooit geweest was, en als ik niet zeker wist dat ik twee pasgeboren jongen had gezien en als ik niet zeker wist dat de ouden na die dag weer regelmatig meelwormen aten, had ik mezelf niet geloofd: dat er een nest met JV's buiten in de natuur uit was gekomen.

Ik ben toen het voer gaan klaarzetten in de gazen tunnel van vol. B. De mezen kwamen hier niet. Ik wilde zó de JV's weer zien terug te vangen. Ik vroeg me af of het nu nog niet koud genoeg was voor de JV's om binnen te komen slapen. De man kwam wel, een enkele nacht, maar daar bleef het bij. Tot ik de oplossing van het raadsel toevallig zag: de brillevogeltjes gingen op het gazen tunneltje zitten en als een JV naar binnen probeerde

te komen, pikten ze hem weg. Woedend heb ik toen de brillevogeltjes uitgevangen. Ik heb de pop JV nooit meer gezien, ze is waarschijnlijk verregend. De man heb ik behouden.

Als men aan zo iets begint, realiseert men zich, dat er verliezen kunnen optreden, maar als dit ook werkelijk gebeurt is het rot.

Ik heb daarna alleen de brillevogeltjes in de schuur met vol. B gelaten en op een zondag weer de volière opengezet. Er gebeurde niets. 's Maandags zaten ze echter in een cotoneaster in de tuin, een lieflijk gezicht. 's Avonds zaten ze op vol. A, waar ze het vorig seizoen in hadden verbleven. Daarna waren ze spoorloos tot op zaterdag, toen ze in het nachthok zaten alsof ze nooit waren weg geweest. Ze hebben de hele winter vrij rondgevlogen, ik heb ze helemaal hun gang laten gaan. Er waren wel dagen dat ze niet uitvlogen, vooral met wind en regen, maar bij koude alleen vlogen ze wel uit. Het is geen strenge winter geweest en het nachthok heb ik op 16° C gehouden.

Tenslotte wil ik nog opmerken, dat de twee Jacarinvinkmannen elkaar goed konden horen en dat dit ook aanstekelijk werkt naar mijn mening, evenals het slepen met nestmateriaal. Ook heb ik veel onkruid gevoerd, vooral grassen. O ja, de man Grote Cuba-vink maakt nu de pop JV het hof, maar zij wil niets van hem weten!

ECHT, ZE PROEVEN HET ...

**ZE WILLEN
NIET ANDERS**

en het betere zit niet
altijd in een hogere prijs

**V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02**

Dalweg 9, Hilversum. Tel. 02150-44482.

± 850 vogels uit eigen kweek o.a. Driekl. pap. am. / 35,—, Spitsst. / 30,—, Bichen / 35,—, Jap. meeuwen / 4,— en / 5,—, Gepar. kweekstellen / 8,—, kuif / 8,—, wit / 10,—. Echte witte zebrav. / 6,— en / 7,—, kweekstellen / 8,50, gevr. 2-2 Gordels '73, J. v. Nistelrooij, Boschveldweg 56, Den Bosch (bij station n.s.). Tel. 04100-40972.

Te koop in Breda wegens verhuizing herenhuis met C.V. en pergola-garage alsmede vrijstaand goed geïsoleerd vogelhuis van beton en hout met verwarming en ca. 50 grote modern uitgevoerde ingebouwde broedkooien. Zeer geschikt voor kweek Agapomiden e.d. Tevens 7 aangebouwde buitenvolières en 2 binnenvolières. Het huis wordt met volledige vogelaccommodatie verkocht aan de meest biedende. Int. Tel. 01600-54537.

Vac. in mooi Twente. Ged. woning met gem. kamer, gr. slaapk., w.c. en d. voorz. van gas en elec. Daarbij zomerh. waarin gas en elec. 2 sl. pl. en koelkast. Hierbij gr. tuin met volièrés. Br. aan A. Borkent, Hogepad 37, Rijssen.

Goud-fazanten / 40,— p.p. + 1 losse pop / 20,—, Calif. kuifkwartels / 40,— p.p. + 2 losse poppen / 20,— p. st. J. Th. Stam, Heereweg 168, Schoorl. Tel. 02209-1283.

Prima Eng. grasparkieten, Austr. bont / 20,—, Lutino's, grijs-groen, groen, grijs / 15,— p. st. Steen, Janmansweg 4, Den Ham (Ov.). Tel. 05495-1406.

Kanarie kweekkoppels in satinet ino's, rosebruin en rose isabel lvoor, enkele verervende mannen, forse vogels. Ook verkoop in het kweekseizoen evt. met jongen. v. Dalen, v. 't Santstraat 153, Nijmegen. Tel. 080-225209.

Ino's, ino vererv., g. gr. op., gr. is. op. lvoor, op. lvoor, g. gr. int., rg. is. op. lv. leibisuw, or. r. ag., goud, is. zilver, is. harzer m. en p. eng. gr. park. 3-0 mantelk. 1-0 megerspark. 1-0 Eleg. T.k. gevr.: jonge valkpark. Mud, Bellamystraat 2bk, Rotterdam. Tel. 010-155537. Niet op zaterdag.

Grijs wit en Spilt Valken, Elegant en Bourks park., Goulds. P. W. Hoebe, Verdronkenoord 73-75, Alkmaar.

Prima Grasparkieten, Eng. afstamming, diverse kleuren. C. Bontebal, Europastraat 15, Schinnen 1, A-kweker N.P.C. Tel. 04493-2063.

Recessief witte mannen en poppen van kampioensstam en satinet pop + vererv. man, in or. rd. en zilver, 1-1 gele roodruggen kw. '73. H v. d. Rijen, Gamersstraat 50, Zaltbommel. Tel. 04180-2563, na 18 uur.

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIÈRE

RODODENDRON

Een wel zeer grote familie in het plantenrijk. Tal van soorten en ondersoorten zijn er. Groenblijvende, bladverliezende, grote brede bladeren, kleine zelfs heel kleine blaadjes, kortom talloze variaties.

Het meest geliefd zijn de groenblijvende. De foto toont een van die soorten na de bloei. De bloemen zijn in het algemeen erg mooi maar aangezien we ze voor het grootste deel van het jaar toch zonder zien dachten we met deze foto ook wel te kunnen volstaan.

De rododendrons vragen in het algemeen een kalkvrije grond.

De bladeren zijn giftig en daarmee dienen we wel rekening te houden. Het hangt er overigens maar helemaal van af wat de bevolking van de volièré is. Zijn het wildvogels, dus geen gedomesticceerde, dan lopen we weinig risico. Instinctief blijven de vogels er wel van af. Ik heb zelf verschillende jaren een dergelijke plant in mijn volièré gehad zonder daarvan nadeel te ondervinden.

DIVERSEN

Vogelliefhebbers opgetel !! In Puttershoek wordt zaterdag 20 april a.s. weer een vogelmarkt gehouden in het Vergebouw der Ger. kerk, Rembrandstraat 1, geopend van 09.00 tot 16.00 uur. Toegang gratis. Iedereen is welkom. Int. A. M. de Man, tel. 01856-2627.

Europese vogels zijn nou eenmaal niet zo gemakkelijk te kweken. Goede hybriden evenmin! Daarom wenst speciaalclub Europese Vogels en hybriden aan de doorzetters die het aandurven deze vogels te houden veel succes.

Grote Vogelmarkt. U komt toch ook naar Zwolle 2. Grote Voorjaarsmarkt, zaterdag 23 maart. Georganiseerd door de Volièrevriend Zwolle 2 in zaal Borst, Th. a Kempisstraat 159, Zwolle. Aanvang 1 uur. Inbreng 10 cent per vogel.

Vogelbeurs iedere 2e zaterdag van de maand van 10.00 tot 17.00 uur in gebouw DE BRUG, Harmejansweg 87, Haarlem. De beurs wordt georganiseerd door Vogelvereniging VOGELVREUGD Haarlem.

Kom naar de Vogelbeurs van Zang schiept vreugde in Riel bij Tilburg in café „De Kroon“, Tilburgseweg 26. Elke eerste zondag van de maand. Aanvang 10.30 tot 13.00 uur. Ruilen en kopen van alle soorten vogels.

Elke derde zaterdagmiddag van de maand Vogelmarkt van 13-17 uur in Kantine Arbeldsvreugd, Buitenweg 1 te Emmen. Georganiseerd door V.V. Gevleugelde Zangers Emmen.

Boskoopse Vogelmarkten iedere eerste zaterdagmiddag van de maand. Te beginnen zaterdag 1 sept. t.e.m. april '74. Tijd, van 1 tot half 6, plaats: Herv. Verenigingsgebouw, Voorkade. Gratis entree, gratis inbreng van vogels. Aparte sfeer in Boskoop. Zegt het voort.

Vogelmarkt. Vogelvereniging „De Kolibri“ organiseert weer een vogelmarkt. Komt dus allen op zaterdag 30 maart naar Café „De Zwaan“ in Noordwijkerhout (nabij het witte kerkje). Aanvang 13 uur. Gratis entree en inbreng van vogels.

Vogelbeurs. Zaterdagmiddag 30 maart 1-5 uur te Vleuten, Utrechtseweg 17, bij Fa. G. Lodder, Bloemisterij. Georganiseerd door vogelver. afd. Utrecht-Vleuten De Meern. Tot ziens.

TE KOOP

Waterslagers, prima waterwerk, forse vogels. A. M. Kersten, Kleine Driet 39a, Hilversum.

Uit mijn welbekende kampioensstam, 88-89-90 en 91 punten. Iri de kleuren rood, roodschimmel, zalm. Fr. van Huet, Marktstr. 18, Zevenaar. Tel. 08360-3058.

Geel, blauw en split Roselcolliës en personata's. Div. gras. zaadreinigingsmolens. P. Janssen, Torenstraat 28, Oirsbeek. Tel. 04492-2470.

0-2 Bourks of 1 ruilen voor 1-0, 1-1 Stanley of ruilen voor 1-1 r.k. Kakariki. H. Frijlink, Schenkade 350, Den Haag. Tel. 070-838601.

MOZAIKKWEKERS, ATTENTIE. Het oprichten van een Landelijke speciaalclub mozaiekanaries wordt ernstig overwogen. Het zou echter bijzonder nuttig zijn te weten hoeveel leden van de N.B.v.V. zich als lid van deze speciaalclub zouden willen aanmelden. Daarom nodig ik U uit om mij schriftelijk mede te delen dat U hier toe bereid bent. Mijn adres ??? J. Kuiper, Hoogkamerlaan 120 te Rijswijk (Z.H.).

Wegens overkomt nog 15 paar broedrijpe goede standaard-grasparkieten in Lutino en groenserie / 15,- / 20,- per stuk, verder losse man, en pop, in div. kleuren. G. W. Groothalle, Molstraat 33g, Oedensvaart.

100 Eng. gras. '74, w.o. lut. crème albino, lacewing (nieuwe mutatie), geelm., cinnam., grijs, gr. groen enz. Wereldkamp. Parijs '71 en 4x intern. kamp. Alf. Wijnants, Kerkstraat 15, Belgijndijk 3130-België.

Normale, albino-, bonte-, geparede- en Isabel Valkparkieten. P. van Otterdijk, Kerkstraat 5, Someren, tel. 04937-1396.

TE KOOP GEVRAAGD

Glosters: Corona's en consort's moeten goede vogels zijn liefst met keurbriefjes, alle kleuren. Brieven met prijsopgave aan: W. Hoeve, Dirk Boeremastraat 80, Appingedam (Gr.).

2-0 Australische kuldruiven, uit buitenvolière. A. Sents, Schutsweeg 46, Midlaren (Dr.). Tel. 05905-1512.

Een kweekrijpe kapoetsensijs, man. W. Weurman, Noot Gedacht 41, Muiden.

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 35,- per postwissel of giro aan Dr. H. D. Groen, Jachtlaan 9, Haren Gr. Giro 833045.

Naast onze div. Sportbroedmachientjes en Onderdelen nu ook Binnen- en Buitenvolières als bouw pakket. Voor Vogels, Duiven, Fazanten, Kippen enz. Zijn steeds uit te breiden of onder te verdelen. Inl.: A. M. Kokke, Groesbeek, Postbox 29. Tel. 08891 - 1632.

SCHAKELKLOKKEN EN VERWARMING. Vrijblijvend toezending documentatie: NATURA - HAARLEM, Postbus 1549, Haarlem. Telefoon 023 - 375888, óók 's avonds.

'DE VOGELWERELD'

Maandblad van de Algemene Ornithologische Bond van België (A.O.B.). Aanbevolen en noodzakelijk voor iedere vogelliefhebber-kweker. Samen met de Franstalige uitg. 'Le Monde des Oiseaux' gelezen en verspreid over de ganse wereld. Abonnement 160 BF op P.R. 86 35 41 van 'De Vogelwereld' of op Girorekening 11 88 34 van 'De Vogelwereld', Felix Waefelaerstraat 26, B 1190, Brussel.

NIEUWE SCHAKELKLOKKEN met schemerlicht f 94,50. **'ELSTEIN' INFRAROOD DONKERSTRALERS**, de beste elektrische verwarming van 60-1200 Watt. **AUTOM. 'VOMO' MOTORBROEDMACHINES** met keerinrichting v.a. f 388,20. Wij leveren alles voor vogel en kip.

Handelsonderneming J. v. Werkhoven, Den Haag, Groenezijde 53, Telefoon 070 - 867355, ook 's avonds. Vraag gratis fotobladen.

JE SNAPT ER NIKS VAN

Er schijnen nog steeds vogelliefhebbers te zijn die dit blad niet kennen.

daar moeten we met z'n allen wat aan doen.

koens

algeme boekhandel

bankastraat 10 's-gravenhage 2011
telefoon 0 70 - 63 79 02

VOGELPRACHT in natuur en volièrè f 32,50

De nederlandse uitgave van een beroemd Duits standaardwerk door F. Robiller.

In dit boek komen allerlei gegevens, zoals verspreidingsgebied, geluid, levenswijze, huisvesting, voeding, kweek en medische verzorging aan de orde van een groot aantal vogels.

Het boek is van belang voor volièrèhouders en vogelliefhebbers; de behandelde vogels zijn bekend van buiten of worden in de volièrè gehouden. Het boek is voorzien van landkaartjes en een toelichting op de vogelwet. Vertaling van Chr. Walraven! Als we u dan nog vertellen, dat het boek ongeveer 270 pagina's bevat, prachtig geïllustreerd is en tegelijk met dit nummer van Onze Vogels verschijnt, dan bent u volledig geïnformeerd.

ZEER DE MOEITE WAARD.

PARROTS OF THE WORLD

door J. Forshaw. f 242,90

De schrijver Joseph Forshaw, bekend door zijn prachtige en van mooie foto's voorziene boek Australian Parrots, heeft nu een boek over alle papegaaiachtige vogels van de wereld gemaakt.

Het eerste volledig geïllustreerde en overzichtelijke werk over alleen papegaaiachtigen. Alle 470 soorten en erkende ondersoorten worden uitgebreid behandeld. Voor iedere liefhebber die de engelse taal machtig is, is dit het definitieve standaardwerk.

VOGELLEBEN door J. Nicolai f 68,50

Een groot formaat boek met

144 kleurenfoto's worden vogels van overal ter wereld behandeld, zodat een goede inleiding tot de ornithologie wordt verkregen. Een uitgebreid voorwoord van Konrad Lorenz verhoogt de waarde van dit mooie boek. Als Duits geen al te groot bezwaar voor u is, lijkt ons dit een prachtige aanwinst voor uw boekenkast.

Hoe bovenstaande boeken aan te vragen

U zend een brief(kaart) zonder postzegel aan **Koens algemene boekhandel**, antwoordnummer 1085 's-Gravenhage, met de tekst:

bestelbiljet

Ik verzoek vrijblijvend zicgzending van
(titel van het boek dat U wilt ontvangen) plus uw naam en adres.

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Valkparkiet	35,— p.p.	Bandvinkjes	6,— p.p.	Jap. nachtegalen pop	12,50 p.st.
Graesperkiet	10,— p.p.	Zilverbekjes	5,50 p.p.	Rode kroonvinken	35,— p.p.
Albinoparkiet	12,— p.p.	Indische nonpareil	20,— p.p.	Mex. nonpareil	45,— p.p.
Lutinoparkiet	12,— p.p.	Muisparkiet	40,— p.p.	Pelzner saffraanvinken	25,— p.p.
Deensbonte parkiet	12,— p.p.	Turquoiseinepark.	75,— p.p.	Roodoorebulbul	17,50 p.st.
Chinese dwergkwartel	10,— p.p.	Roodrugpark.	55,— p.p.	Soldatenspreeuw	45,— p.p.
Idem. zilver	15,— p.p.	Splendidpark.	160,— p.p.	Schamalijsster	65,— p.st.
Idem. isabel	20,— p.p.	Pracht Rosella's	175,— p.p.	Rode kardinaal	25,— p.st.
Napoleons	5,50 p.p.	Ag. Personata	55,— p.p.	Kuifkwartels	50,— p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.	Ag. Roseicollis	45,— p.p.	Muskaatvinken	6,50 p.p.
Roodkop pouldamadine	65,— p.p.	Ag. Taranta	50,— p.p.	Bronzemantjes	8,— p.p.
Driekleur pap. amadine	52,50 p.p.	Roodkulkardinalen	22,50 p.st.	Witkopnonnen	8,— p.p.
Spitstaartamadine	35,— p.p.	Bruinborstrietvinken	65,— p.p.	Zwartkopnonnen	8,— p.p.
Ceresamadine	35,— p.p.	Teugelastrilden	8,— p.p.	Driekleurnonnen	7,— p.p.
Binzenstrilde	45,— p.p.	Roodkop pap.am.	100,— p.p.	Grijze Rijstvogels	12,— p.p.
Gordelgrasvinken	40,— p.p.	Halsbandparkieten	30,— p.p.	Middel beo	65,— p.st.
Ag. Fisher	50,— p.p.	Pruimkopparkieten	45,— p.p.		
Rode druppelastrilde	70,— p.p.	Langstaartparkieten	150,— p.p.	1 paar chin. dwergkwartels	
Japane meeuwtjes	7,— p.p.	Rode Molukken loris	300,— p.p.	1 paar zilver chin. dwergkwartels	
Grijze Roodstaart-pepegai	175,— p.st.	Kanarie man	12,50 p.st.	samen voor /20,—	
Diamantduifjes	20,— p.p.	Oranjerood int. man	17,50 p.st.		
Idem. zilver	40,— p.p.	Oranjerood int. pop	17,50 p.st.	1e paasdag gesloten	
Zebrevinken, grijs	7,— p.p.	Or. rood schim. man	17,50 p.st.	2e paasdag open	
Zebrevinken, isabel	7,— p.p.	Or. rood schim. pop	15,— p.st.	van 9.00 - 13.00 uur	
Zebrevinken, wit	9,— p.p.	Or. rood ageat man	17,50 p.st.		
Zebrevinken, masker	11,— p.p.	Or. rood ageat pop	15,— p.st.		
Zebrevinken, zilvervleugel	11,— p.p.	Or. rood brons man	17,50 p.st.	Verzending onder remb. verp. f 1,50	
Loodbekjes	5,— p.p.	Or. rood brons pop	15,— p.st.	VRACHT REKENING KOPER	
		Jap. nachtegalen man	22,50 p.st.		

's Maandags de gehele dag gesloten — 's Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.

Breng uw vogels nu in top conditie

Geef ze ruim **Krachtvoer „K.K.“**. Dit speciaal uitgebalanceerde voer bevat alles wat ze nodig hebben en... ze eten alles schoon op. Op verzoek sturen wij U de analyse van dit voer toe.

„K.K.“ is tevens leverbaar met

zilver plantaardig caroteen

Op elk pak punten voor ereprijzen of contant geld.

Uw speciaalzaak heeft „K.K.“ in voorraad. Vraagt monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN. Deventer
Postbus 2 Tel. 05700-13927

Wij hebben regelmatig in voorraad

DUIZENDEN TROPISCHE VOGELS

o.a. Bullbulb, Drongo's, Pitta's, Baardvogels, Saffraanvinken, Toekans, Toekanettes, Spreeuwen, Tangara's, Rallen, Dayalijsters, Damalijsters, Bladvogels, Schamalijssters, Irenebullbulb, Wielewaten, Ind. scharrelaars, Gaaien, Wida's, Duifjes, Kwartels, Ara's, Papegaaien; tevens Wolapen, Marmosetjes, Neusbeertjes.

HARLINGER VOGELHUIS

Helligeweg 17 - Harlingen - Tel. (05178) 3675, b.g.g. 5134

Wederverkopers vraagt prijslijst!

„ANIMALI“ INTERNATIONALAAL VOGEL- EN APENPARK

POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303 - TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS.

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst.

Vogelliefhebbers bezoekt ons park! — Verkoop ook gedurende het weekeinde.

Het ideale kweekvoer dat ook door zeer veel liefhebbers het gehele jaar door als konditievoer aan de vogels wordt gegeven.
Geen wonder, Witte Molen EIVOER bevat naast ei en natuurhoning ook vitaminen, mineralen en sporenelementen in de juiste verhouding.
Witte Molen EIVOER: wordt graag gegeten, is licht verteerbaar, is groei-bevorderend en geeft de oude vogels meer weerstand.
Tijdens de kweek verdient het aanbeveling dit EIVOER rul te maken met water of fijngehakte groente, vruchtensap, geraspte wortel/appel enz.

